

LETO XI

Številka 35

Jesenice, 5. septembra 1969

ŽELEZAR — GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ŽELEZARNE JESENICE

— Ureja redakcijski odbor — Glavni in odgovorni urednik Joža Vani — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Naslov: Uredništvo »Železarja« Železarna Jesenice. Telefon int. uredništvo 483, administracija 484 — Tisk: CP »Gorenjski tisk«

ŽELEZAR

Naš razvoj in gradnje v prihodnosti

Sedaj, ko govorimo o združevanju slovenskih železarn, želi vsak član kolektiva vedeti kaj več tudi o naših izgledeh v prihodnosti. V nekaj vrsticah vam bom skušal dati najbolj grobo zasnovano razvoja.

Po večletnih ekonomskih analizah našega dela in proizvodnje smo prišli do nekaterih spoznanj, ki so dala osnovo načrtovanju razvoja podjetja. Rezultati so pokazali, da so stroški proizvodnje ponekod višji od prodajne cene izdelkov. Razlike v nekaterih primerih so tolikšne, da bi tudi največja možna sprememba cen še ne privedla do pozitivnega razmer-

ja, temveč bi samo znižala izgubo. Vrednost prodaje naših končnih proizvodov je prenizka, da bi lahko rentabilno poslovali.

Previsoki proizvodni stroški narekujejo opustitev nerentabilnih proizvodov in tudi ustavitve nekaterih obratov, za katere smo pred nekaj leti, ko smo obravnavali (nadalj. na 4. str.)

Integracija slovenskih železarn ni politična igra ali farsa, ampak resna odločitev treh kolektivov, da svojo dejavnost vežejo na čvrsto in organizirano sodelovanje

Na zadnji seji tovarniškega odbora osnovne organizacije sindikata, ki je bila 27. avgusta in o kateri smo na kratko že poročali v naši zadnji številki, so govorili tudi o pripravah referenduma oz. o namenu in cilju združevanja slovenskih železarn Jesenice, Ravne in Štore. V današnjem zapisu povzemamo razpravo direktorja Železarne mag. inž. Petra Kunca. Objavljamo pa tudi v celoti sprejete sklepe.

Direktor mag. inž. Peter Kunc je uvodoma poudaril, da je potrebno vprašanje integracije na današnjem se-

stanku posvetiti nekoliko več pozornosti, saj navzoči predstavniki predstavljajo skoraj celoten kolektiv. Sindikat se je doslej že veliko ukvarjal s tem vprašanjem in tudi prav je, da se spušča bolj v posameznosti in individualnosti, medtem ko vsi ostali to vprašanje obravnavajo bolj celostno. Ravno v tem ima sindikat veliko vlogo. O namenu in ciljih združevanja, je nadaljeval inž. Kunc, je bilo zelo nazorno napisano v knjižici, ki so jo prejeli vsi člani delovnega kolektiva, kakor tudi v Železarju in v ostalih informacijskih medijih. Iz vsega tega se jasno vidi, da ne gre za neko politično igro ali farsa, ampak,

da gre za resno odločitev treh kolektivov, da svojo dejavnost vežejo na tesno in organizirano sodelovanje.

Potem je direktor Kunc govoril o poreformnih gibanjih in o naši železarni in železarnstvu nasploh v poreformnem obdobju. Vprašanje integracije, je nadaljeval govornik, je v našem delovnem kolektivu več let prisotno in v tem času smo iskali, tudi ob sodelovanju republiškega izvršnega sveta, najbolj ustreznih rešitev.

Zaradi velike heterogenosti med slovenskimi železarnami, ki so prišle v ospredje slovenskega integracijskega programa, tako v pogledu stopnje akumulacije, velikosti, proizvodnega programa, velikosti itd., so bile v dosedanjih prizadevanjih prisotne razne težave, tako pri izdelavi integralnega razvojnega programa slovenskih žele-

(nadalj. na 5. str.)

Naša ustna anketa pred referendumom o spojitvi slovenskih železarn

Slovenski železarji bomo le združeni predstavljali jamstvo za lepši jutrišnji dan

Že tretjič nadaljujemo z našo ustno anketo pred referendumom o združitvi slovenskih železarn. Kljub temu, da sobesednike izbiramo slučajno na delovnih mestih, lahko ugotovimo, da je večina naših delavcev o tem dobro informirana in da o tem razmišljajo in govorijo, čeprav so šele v teh dneh sestankih po delovnih skupinah, na katerih bodo dobili še podrobnejše informacije. Oproščamo se vsem, ki smo jih motili na delovnih mestih in se zahvaljujemo za odgovore.

VPRAŠANJE: Kaj menite o integraciji slovenskih železarn, ali ste o utemeljenosti in ekonomskih interesih združitve dovolj informirani, ali so vam še katere stvari nejasne?

ODGOVORI:

Vinko POKLUKAR, delovodja v žičarni: Mislim, da je združitev slovenskih železarn zelo pametna stvar. To trdim zato, ker sem prepričan, da v sedanji konkurenci in mednarodni delitvi dela samo skupen nastop slovenskih železarn na tržišču nekaj pomeni, razen tega pa združitev prinaša racionalno delitev dela oz. proizvodnega programa, skupne tehnološke raziskave idr. Seveda pa bomo združeni tudi navzven lahko več pomenili. Problemov je v posameznih železarnah še veliko za razrešiti in prav gotovo bomo združeni to zmogli lažje, pa tudi pred republiškimi in zveznimi organi

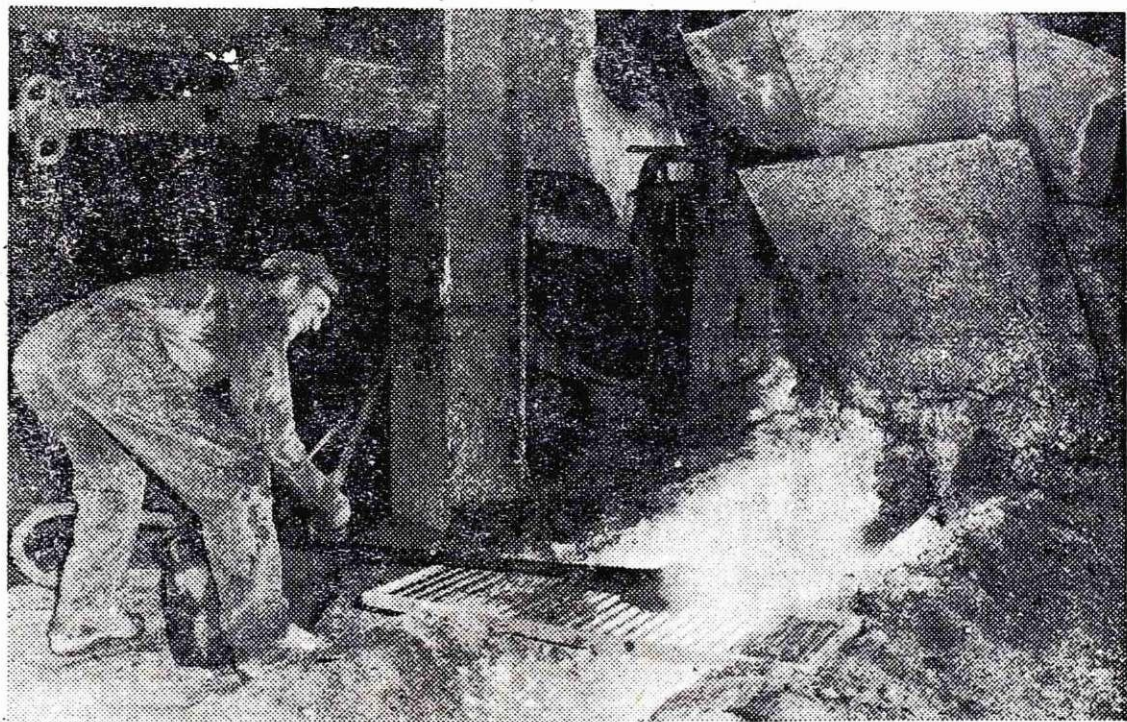
bo skupen nastop več zalegel. Poleg tega pa je tu še skupna nabava surovin, kar bo prav gotovo tudi ceneje in bolje.

O teh stvareh sem dovolj informiran, saj sem prebral knjižico, ki smo jo dobili, pa tudi v Železarju sem mnogo o tem prebral. Jaz mislim, da v našem kolektivu ne bo problemov. Mogoče bodo tu in tam pomisleki glede osebnih dohodkov, da se bodo le-ti z izdatki, ki jih bo zahtevala nova direkcija, še poslabšali. Osebnostno pa mislim, da so ti pomisleki odveč in se stvari morajo izboljšati, sicer ne čez noč, v naslednjem letu pa sigurno. Kar se nove direkcije tiče, mislim, da če bo uresničevala vse naloge, zasnovane v programu in kar sem uvodoma tudi sam omenjal, bodo svojo režijo več kakor upravičevali.

Osebnostno sem brezpogojno za združitev in bom tudi glaso-

val za to, pa tudi drugi bodo, če so le malo prebrali o tem in če le malo spremljajo razvoj gospodarstva pri nas in v svetu.

(nadalj. na 2. str.)

V avgustu sta oba plavža porabila doslej najnižjo količino koksa na tono proizvedenega grodlja — preberite zapis o tem na 4. strani

Integracija je imperativ modernega časa

(Tito na IX. kongresu ZKJ)

Glasujem za spojitev slovenskih železarn

Deset dni nas še loči od pomembne odločitve, ko se bomo po svoji vesti in preudarku odločali ZA ali PROTI spojitvi SLOVENSКИH ŽELEZARN. Številni sestanki družbeno političnih organizacij, organizatorjev proizvodnje, delovnih skupin itd., ki so za nami, ne postavljajo dvomov ali dilem, temveč so se že vnaprej izrekli ZA SPOJITEV SLOVENSКИH ŽELEZARN.

Se več! Zavedajo se pomembnosti in nujnosti take široke samoupravne integracije, ki je porok za uspešni razvoj železarstva na Slovenskem in postavljajo na teh sestankih vrsto naših notranjih problemov, vprašanj itd. v drugi plan pomembnosti. Takšna zavest, ko naš proizvajalec in samoupravljalec svoje osebne probleme, probleme svojega obrata itd., ki ga teže pri vsakodnevnem delu, postavlja v drugi plan reševanja, pomeni da smo povsem doumeli namen in cilje združevanja. Iz razprav na sestankih je razvidno, da v integraciji ne vidimo le želje, da postanemo veliko in močno združeno podjetje, temveč zavestno težnjo in spoznanje, da Z INTEGRACIJO POSTANEMO GOSPODARSKO TRDNO IN POSLOVNO SPOSOBNO TER SODOBNO ZDRUŽENO PODJETJE. Podjetje, ki bo sposobno danes in jutri usklajevati notranje skupne interese, proizvodnje, trga, razvoja, raziskav, financ itd. ter tako vzdržati ostro tekmo na domačem in svetovnem tržišču.

Zavedamo se, da bomo 15. SEPTEMBRA z odločitvijo ZA SPOJITEV SLOVENSКИH ŽELEZARN postavili močno gospodarsko zgradbo železarstva na Slovenskem, ki bo pomenila enega izmed močnih stebrov v slovenskem in jugoslovanskem gospodarstvu.

Zavedamo se, da z odločitvijo ZA SPOJITEV slovenskih železarn prevzemamo pomembno samoupravno družbeno vlogo v slovenskem — jugoslovanskem prostoru, to pa pomeni, da postajamo močan ekonomski in samoupravni dejavnik v naši družbi in v medsebojnih dogovorih.

Z dločitvijo ZA SPOJITEV lomimo lokalistične težnje, ki nas vse bolj potiskajo nazaj in dajemo osnovo, da našo proizvodnjo in tehnologijo razvijamo v taki smeri, ki bo omogočila nadaljnji obstoj in razvoj železarstva na Slovenskem.

Naša odločitev ZA SPOJITEV pa tudi pomeni zagotoviti sedanjim in bodočim generacijam železarjev ustrezno delo in zaslužek, saj je v tem tudi osnovni namen združevanja.

Trdno sem prepričan, da se je sleherni izmed nas že odločil, da bo 15. septembra s svojim glasom ZA SPOJITEV SLOVENSКИH ŽELEZARN prispeval svoj delež k skupnim naporom, da železarji v ZDRUŽENEM PODJETJU SLOVENSКИH ŽELEZARN dobimo tisto mesto in vlogo, ki nam v slovenskem in jugoslovanskem gospodarskem prostoru pripada.

inž. Tone Varl
sekretar konference ZKS

Slovenski železarji bomo združeni...

(nadalj. s 1. str.)

Rudi MAJCEN, prvi pocinkovalec v žičarni: Če bo res kaj boljše, je že prav, da se združimo, če bo pa slabše kakor nekateri govorijo, predvsem v pogledu osebnih dohodkov, pa ne vem, kaj bi bilo bolje. Osebnost se mi zdi čudno, da če je v stari Jugoslaviji lahko tovarna samostojno uspešno poslovala, zakaj ne bi tudi sedaj. Govori pa se eno in drugo, eni menijo, da bo z združitvijo bolje, drugi pa obratno. Nekaj sem o tem bral v Železarju, sestankov po delovnih skupinah pa še nismo imeli.

Peter FRELIH, žičar HVŽ: Mislim, da bo združitev za naše gospodarstvo zelo napredna poteza. V sedanjih gospodarskih situaciji je nujno, da drug z drugim sodelujemo in se dogovarjamo ter skupno nastopamo in rešujemo probleme.

Jaz sem kolikor toliko o tem informiran in sicer, kar sem prebral v Železarju in v knjižici, ki smo jo dobili. Še enkrat poudarjam, da sem prepričan, da je združitev slovenskih železarn dobra stvar in da bodo vse stvari v teh železarnah bolje urejane kot doslej. To bo koristno za vse tri delovne kolektive in ne samo za posameznega.

Janko FRELIH, rezalec v žičarni: Seveda bo dobro, če se bomo združili. Zanima me samo, kako bo s stroški prevoza polfabrikatov med železarnami. Prav gotovo pa bomo poleg drugega dosegli večjo obdelavo in kvaliteto. Združitev je že pametna stvar, vprašanje pa je tudi, kako bo s cenami, ali bo združitev kaj vplivala na to. Ne vem pa ne preveč dobro, kako so stvari zastavljene. Nekaj o tem sem prebral v Železarju, sestankov po delovnih skupinah pa še nismo imeli.

Franjo CUPAT, žičar HVŽ: Bral sem o tem vse, kar je bilo zapisano v Železarju in drugod in sem prišel do spoznanja, da je združitev zelo pametna stvar. Vprašanje pa je, ki me še vedno moti, je nadaljnje investicijsko vlaganje oziroma izgradnja. Če bo to med železarnami usklajeno oziroma če bo potrebno sodelovanje in soglasje obeh ostalih železarn oz. če bo to potekalo po zamisli in brez ljubosumnja, potem bo to lahko uspevalo.

Mislim, da ni nobenega dvoma, da je večja organizacijska skupnost lahko le cenejša, močnejša in boljše. To smo lahko videli tudi v drugih primerih pri nas doma, kakor v zamejstvu in povsod to uspeva. Ljudi tudi zanima kadrovska zasedba bodoče nove direkcije. Jaz sem veliko bral v Železarju, pa tudi brošuro sem prebral in se mi zdi vse misli pametne, nekateri pa tega še ne razumejo, ker po mojem mnenju niso dovolj brali in si vsemogoče predstavljajo, včasih pa tudi gledajo preveč lokalistično ali osebno. Združitev pa ne bo koristna samo za naš

delovni kolektiv, ampak tudi za kolektiva na Ravnah in v Štornah pa tudi za vse slovensko gospodarstvo.

Vinko ŠIFRER, odpremnik v HVŽ: Kar berem v Železarju o tem, se mi zdi združitev pametna reč. Tudi sam sem o tem logično prepričan, da to mora prinesiti večjo delitev proizvodnega programa, skupni nastop na tržišču idr., da bomo drug z drugim delali z roko v roki, ne pa konkurirali drug drugemu. Vem tudi, da se stvari čez noč ne bodo izboljšale, kakor nekateri mislijo, prepričan pa sem, da se sčasoma morajo izboljšati. Vsekakor z združitvijo slabše ne more biti. Tudi svojim delavcem razlagam to in mislim, da ga ni pri nas, ki bi bil proti združitvi. Osebnost sem o vsem tem dovolj informiran.

Miloš GASPERIN, strojni vzdrževalec v HVŽ: Prav gotovo je združitev dobra stvar. Ko bomo enkrat združeni, se morajo pokazati tudi boljši poslovno-ekonomski rezultati, kakor so se pokazali tudi v drugih primerih združevanja in povezovanja. Mislim, da smo pri nas v Železarni že malo zamudili s tem in bi do združitve moralo priti že prej.

Časopis Železar in informativna knjižica sta široko o tem informirala, vendar ljudje vsega niso prebrali, zato bo potrebno še na sestankih delovnih skupin, ki so pred nami, o tem še podrobneje govoriti.

Jože KLICEK, prvi valjavec na SIEMAG stroju — HVŽ: Odkrito povem, da o tem veliko berem v Železarju, kakor drugje. Iz vseh člankov in elaboratov pa razberem, da bomo z združitvijo naredili velik korak naprej in da bodo od tega imele koristi vse slovenske železarne in slovensko gospodarstvo sploh, seveda pa tudi naš delovni kolektiv. Prepričan sem, da bo referendum uspel, saj bo v končni fazi ves delovni kolektiv imel nekaj od tega, oziroma da pridemo na bolje.

Anton ZIDAR, valjavec HVŽ: Nedvomno je združitev razumna stvar, pa tudi bodoča orientacija združenih slovenskih železarn mi je všeč. Zanima me samo, kako bo po združitvi z osebnimi dohodki pri nas. Zelo rad berem Železarja in mislim, da je kolektiv dovolj infor-

miran. Kar sem prebral o tem, sem prepričan, da nam lahko združitev prinese samo boljše poslovne in ekonomske rezultate. Seveda pa bo potrebno veliko medsebojnega sodelovanja, dogovarjanja in sporazumevanja, da ne bomo vlekli na tri kraje. Če bomo to dosegli, tudi uspeh ne bo izostal.

Peter PREVC, delovodja v hladni valjarni: Kar se tiče združevanja slovenskih železarn, mislim, da če se v svetu združujejo in poslovno povezujejo še večji industrijski kombinati, da mora to tudi pri nas biti dobro, kajti le v večji povezanosti in v večjem ekonomskem potencialu je moč. Združitev bo vsekakor tudi za naš kolektiv pozitivna in dobra, kajti združeni se bomo lažje in bolj avtoritativno postavili pred predstavniške in druge organe, ker bomo predstavljali večjo silo in moč, kakor razdrobljene železarne. Z združitvijo se povezuje vrsta prednosti, kot je skupna nabava surovin, skupni nastop na tržišču in pri raznih dogovarjanjih, vse to, vključno s proizvodnim programom, bo bolj usklajeno, bolj načrtno.

Zase menim, da kar sem prebral v Železarju in v informativni knjižici, da sem dovolj informiran, te dni pa bomo imeli tudi sestance z delovnimi skupinami, na katerih se bomo tudi v ožjih kolektivih o tem podrobno pogovarjali.

Ciril RESMAN, delovodja patentirnice HVŽ: Združitev slovenskih železarn je za vse tri železarne edina rešitev, ki nam je za ekonomsko-poslovno uveljavitev na domačem in tujem tržišču potrebna. Kajti mnogo večje tovarne se tudi v svetu združujejo iz istih razlogov. Seveda pa uspeh združitve zavisi tudi od tega, če se bodo vsi trije delovni kolektivi še bolj zavzeli za dvigovanje produktivnosti, za višjo kvaliteto, za znižanje proizvodnih stroškov idr.

Osebnost sem o vsem tem dovolj informiran, tako prek časopisa Železar, informativne knjižice, radia in drugega tiska, pa tudi iz razgovorov. Kdor je vsaj delno sledil vsemu temu, je lahko dovolj informiran. Edino priteh prizadevanjih je, da nopolmo, ki jo imam ob vseh va direkcijska ne bi šla preveč v administrativno smer, ampak predvsem v strokovno.

Jubilanti 50-letniki

V septembru bodo praznovali petdeseti rojstni dan naslednji naši sodelavci:

Janez ZUPAN, OTK — 1. septembra, Vida ARČON, GEŽ — 5. septembra, Mihajlo BARIČ, HVŽ — 7. septembra, Franc UREVC, strojno vzdrževanje — 8. septembra, Franc HRAST, livarne — 9. septembra, Karel ZIMIC, HVŽ — 18. septembra, Jernej PETAC, elektro jeklarna — 20. septembra, Danijel SMID, strojno vzdrževanje — 24. septembra, Drago KOŠIR, transport — 24. septembra, Franc JURKOVIČ, gradbeno vzdrževanje — 26. septembra, Ivan STRGAR, strojno vzdrževanje — 26. septembra in Stane VIDMAR, livarne — 27. septembra.

Iskreno čestitamo!

Izvršitev programa skupne in blagovne proizvodnje ter odprave v avgustu 1969

Del. enota	Skupne proizvodnje			Blagovne proizv.			Odprava
	progr.	izvrš.	%	progr.	izvrš.	%	
Plavž	12.300	12.519	101,8				
SM jeklarna	28.000	26.148	93,4				
El. jeklarna	11.300	11.276	99,8				
Livarne	710	598	84,3				
Šamotarna	1.940	1.387	71,5	280	235	84,—	235
TALILNICE:	54.250	51.928	95,7	280	235	84,—	235
Bluming	30.800	30.213	98,1	860	456	53,—	456
Valj. trakov	11.400	10.927	95,9				
Linija rez.	8.800	9.646	109,6	3.300	3.714	112,5	3.531
Težka proga	4.300	4.143	96,3	245	286	116,7	286
Lanke proge	3.467	3.356	96,8	1.850	1.984	107,3	2.016
Valjarna 2400	8.000	8.276	103,4	7.720	7.997	103,6	8.049
Valjarna 1300	4.750	3.933	82,8	4.670	3.834	82,1	4.080
Valjarna žice	7.000	5.412	77,3	1.585	1.231	77,7	1.231
Jeklovlek	1.390	1.386	99,7	1.390	1.386	99,7	1.361
HOP	170	244	143,2	170	243	142,9	270
VALJARNE:	80.077	77.536	96,8	21.790	21.131	97,—	21.280
Hladna valj.	2.580	2.266	87,8	2.570	2.247	87,4	2.199
Žičarna	4.500	4.055	90,1	2.875	2.887	100,4	2.973
Elektrode	870	698	80,2	865	693	80,1	613
Prašek	40	46	114,5	40	46	114,5	51
Žebljarna	980	998	101,8	945	986	104,3	1.008
PREDEL. OBRATI:	8.970	8.063	89,9	7.295	6.859	94,—	6.844
ŽELEZARNA:	143.297	137.527	95,—	29.365	28.225	96,1	28.359
+ usluge					432		432
Vse skupaj:	143.297	137.527	96,—	29.365	28.657	97,6	28.791

V skupni proizvodnji je šest oddelkov oz. obratov doseglo plan, v blagovni pa osem. Ker pretok materiala iz obrata v obrat ni bil zadovoljiv, tudi finalisti niso mogli zadostiti planskim obvezam. Od zunanjih partnerjev ni izpolnila obvez železarna Sisak zaradi remonta ogrevalnih agregatov bluminga, Čehi pa zaradi poznane situacije doma ne dobavljajo TVT redno. Zato smo bili prisiljeni narediti pregrupacijo materialnih potreb po obratih, kar je bil izhod v sili. Zmanjševati so se začele zaloge pred globinskimi pečmi na blumingu, kjer je trenutno okrog 6000 ton materiala.

TALILNICE: Plavž je ne samo izpolnil plan, ampak ima tudi najboljše pokazatelje v letošnjem letu. SM jeklarna je v zadnji dekadi zmanjšala negativno razliko v tonah; težave ima še zmeraj zaradi pomanjkanja kompozicij živnih voz. To vnaša v program veliko zmedo in težave; vsaka vlita šarža na tla

pomeni večji čas ogrevanja in zmanjšano proizvodnjo bluminga. Elektro jeklarna bi morala pričeti v septembru z normalnim obratovanjem BBC peči, kot je bilo domnjenjeno ob prekinitvi meseca maja. S tem bi se izkopal iz pomanjkanja visoko vrednih kvalitet. Končno smo se odločili, da že v septembru prekinemo vlivanje eno-tonskih blokov in jih namostimo s sisaškim formatom OK 430 oz. 520 ter preusmerimo jeklo prek bluminga, namesto prek težke proge. S tem bomo dvignili na minimalno proizvodnjo ASEA peči in odstranili težke delovne pogoje v grapi ter povečali varnost obratovanja.

VALJARNE: Vroče valjarne so v skupni in blagovni proizvodnji dosegle manj kot smo jim s planom postavili. Bluming v čisti blagovni proizvodnji ni uspel, če pa mu dodamo še uslugo prevajanja sisaških blokov pa je čez plan. Z linije rezanja smo do-

bili tisto, kar smo pričakovali, pri HOP pa je bil plan pre-nizko postavljen. Na težki progi moramo v prihodnjih mesecih postopno zmanjševati zalogo po 1500 ton, tako da bi ob zaključku leta imeli le ingote in blume, ki ne ustrezajo vsem zahtevam. Če pa bi se pričetek obratovanja bluminga na Ravnah zavlekel, bomo za to obdobje podaljšali »življenje« težke proge. Lahke proge bodo septembra pričele dobivati prvi material direktno iz bluminga, upamo pa, da nam bo uspela tudi realizacija dobave 500 ton gredic iz Raven. Valjarna debele pločevine je zmanjšala medfazno proizvodnjo, valjarna 1300 pa s septembrom verjetno ne bo več dosegla poprečne letošnje proizvodnje, ker zmanjšuje

Železarski globus

JAPONSKA. V eni izmed železarn družbe Yawata bodo montirali novo napravo za kontinuirno vlivanje jekla. Letno bo lahko proizvedla 600.000 ton slabov širokih 1.800 mm in debelih 300 mm. Za to bodo porabili 4,5 milijona dolarjev investicijskih stroškov. Posebna zanimivost je pri tem, da bodo to napravo zgradili po načrtih, ki jih bodo kupili v Sovjetski zvezi. Na področju gradnje in obratovanja naprav za kontinuirno vlivanje imajo namreč sovjetski železarski strokovnjaki že prav lepe izkušnje in tudi sloves.

mo obseg obratovanja. Kljub temu, da nam bi bila dobrodošla realizacija iz valjarne žice, nismo smeli te doseči, ker nam je že tako primanjkovalo TVŽ za žičarno.

PREDELOVALNI OBRATI: imajo skupni imenovalec: pomanjkanje vložnega materiala skozi ves mesec, iz česar je bila izključena delno le žebljarna. Stanje s TVT-sem opisal že zgoraj. Delno smo

se v patentirni žici približali našim željam, zmanjkalo nam je le brusilnih kapacitet.

Start na 29.000 ton blagovne proizvodnje v mesecu septembru je dovolj optimističen, vendar uresničljiv, če se vsi polno angažiramo. Zavedati se moramo, da brez skupne proizvodnje ni finalizacije in da od končnih obratov ne moremo zahtevati realizacije, če predhodno obrati ne naredijo svojih nalog. -ec

Obvestila kolektivu • Obvestila kolektivu

DEŽURNA SLUŽBA v času od 6. do 12. 9. 1969	telefon v pisarni doma
SOBOTA, 6. 9.: inž. Tine ČRV, valjarna Bela	850 790 53
NEDELJA, 7. 9.: inž. Franc VIČAR, predelovalni obrati	624 83/141 državni priključek
PONEDELJEK, 8. 9.: dr. inž. Marin GABROVSEK, TKR	380 732
TOREK, 9. 9.: Franc GAŠPERIN, valjarna žice	850 790/33
SREDA, 10. 9.: Franc GLOBOČNIK, plavž	340 740
ČETRTEK, 11. 9.: Bogomil HOMOVEC, tehnični direktor	301 764
PETEK, 12. 9.: inž. Alojz KALAN, martinarna	360 359

Dežurna služba traja od datuma nastopa ob 14.30 do naslednjega dne do 6.30. V kolikor dežurnega ni v pisarni ali doma, kličite vratarja v glavni pisarni tel. 410.

Morebitne spremembe dežurnih so razvidne iz obvestil, ki jih vsako soboto objavljamo na razglasnih deskah vseh vrav.

Tajništvo tehničnega in proizvodnega direktorja

Obvestilo o registraciji zdravstvenih knjižic in izbiri pristojnega lečečega zdravnika za dobo enega leta

Socialno zdravstvena služba železarne Jesenice sporoča kolektivu o spremembi glede zdravljenja v obratni ambulanti ZJ. Zdravniški kolegij obratne ambulante železarne Jesenice smatra, da bi bilo bolje, če ima vsak naš član kolektiva v primeru nezgode oziroma zdravljenja za dobo enega leta t.j. od 1. 10. 1969 do 1. 10. 1970 stalnega lečečega zdravnika. Stalnemu lečečemu zdravniku bo delo veliko lažje, če bo imel vedno iste paciente. V dosednji praksi, ko so pacienti stalno menjavali zdravnika, ni bilo mogoče uskladiti interesov pacienta, zdravnika in železarne Jesenice.

Registracija oziroma izbira zdravnika bo potekala na sledeč način: Pri staležu delavcev, ki znaša okrog 6.100 zaposlenih odpadde na vsakega od štirih zdravnikov 1.525 delavcev. Če je v obratu npr. 400 delavcev, se lahko prijavi 1/4 delavcev za enega zdravnika. To je sto delavcev. Tisti delavec, ki bi si želel določenega zdravnika, lista pa je že izpolnjena, si mora izbrati enega od ostalih treh, oziroma dveh, oziroma tistega, ki še nima zasedene popolne četrtine.

Obratne personalke bodo pripravile seznime oziroma prijave delavk in delavcev ter jih porazdelile v štiri enake grupe, tako da bo vsak zdravnik obratne ambulante železarne Jesenice imel enako število zavarovancev. Prostovoljna izbira stalnega lečečega zdravnika za obdobje enega leta je obvezna za vse delavce železarne Jesenice.

Na osnovi seznamov iz posameznih obratov oziroma oddelkov in služb bodo na oddelku za socialno zavarovanje (socialno zdravstvena služba železarne Jesenice) vsakemu zavarovancu dali v zdravstveno knjižico žig tistega lečečega zdravnika, za katerega se je zavarovanec odločil.

V nujnih primerih kot so nezgode in akutna obolenja, se bodo zavarovanci lahko poslužili tistega zdravnika, ki takrat ordinira. Po nujni zdravstveni pomoči pa se bo moral zavarovanec glede bolniškega staleža javiti pri svojem lečečem zdravniku.

To bo vsekakor nov korak glede boljšega zdravstvenega varstva naših delavcev in večja povezava »bolnik — zdravnik«.

Vodstvo
socialno zdravstvene službe
železarne Jesenice

Obvestila kolektivu • Obvestila kolektivu

Naš razvoj in gradnje v prihodnosti

(nadalj. s 1. str.)

naš investicijski program dosedanjih gradenj, da jih bomo po dograditvi ustavili.

Dosedanje investicije so samo del našega investicijskega programa, ki so nam ga potrdili zvezni organi leta 1961 in se financirajo z udeležbo zveznega investicijskega sklada. Zgradili smo samo osnovne obrate, ne pa tudi obrate za nadaljnjo predelavo.

Dela, za katera smo sklenili kreditne pogodbe v letu 1963 izvajamo še sedaj. Neizkoriščen del kreditov je samo okrog 3 % celotne vrednosti, vendar dela še niso gotova. Z dograditvijo aglomeracije bo prva faza našega programa zaključena. Po sedanjih izgle-
dih bo pričela aglomeracija s poizkusno proizvodnjo v drugi polovici prihodnjega leta.

Ko zaključujemo dosedanja dela, vemo tudi za vrzeli in neusklajenosti, ki so med časom gradnje nastopile. V desetih letih se je veliko spremenilo tako v zahtevah tržišča, tehnologiji in pogojih dela, kot tudi v izvedbi naprav in strojev. V posebnem programu, ki ga nazivamo tudi investicijski program za okrožitve 47. natečaja oziroma dosedanjih naložb, smo zajeli investicijska dela za dopolnitev gradnje.

Razumljivo moramo najprej na obstoječih, do sedaj postavljenih napravah doseči polno izkoriščanje kapacitet, kot na primer v novi valjarni žice, preden pričnemo z novimi deli za povečanje.

Predvidevamo, da bomo za dopolnitev dosedanjih del izvedli naslednje investicije, ki so zajete v preje omenjenem programu:

V valjarni žice bomo postavili dopolnilno opremo in obstoječo izpopolnili tako, da bo pod novimi pogoji možno doseči maksimalno proizvodnjo v obstoječi hali. Odločili smo se, da bo mogoče v dopolnjeni valjarni žice valjati do največjega premera 28 mm in bo vsa proizvodnja navita v svitke. Hladilnika torej ne bomo gradili in ne bomo valjali paličastega jekla.

Vložek za jeklovlek pod premerom 26 mm, kar je pri naših kvalitetah katere redno proizvajamo še možno odvijati, bomo dobivali iz naše valjarne žice.

V žičarni moramo dopolniti asortiment predvsem s tanko in fino žico. V hladni valjarni je predvideno povečanje žarnih kapacitet in zvišanje zmogljivosti proizvodnje dinamno pločevine.

Investicije v elektrodnem obratu bodo omogočile končno predvideno kapaciteto proizvodnje elektrod in zamenjale izrabljene in zastarele dele opreme.

Za vsa navedena dela smo že vložili zahtevek za kredit pri kreditni banki in hranilnici v Ljubljani. Ta program je tudi v skladu z našim nacionalnim programom in upamo, da bo do konca le-

tošnjega leta za ta del investicij rešeno vprašanje financiranja. Republiški organi so pripravljeno dati svojo udeležbo bankam za financiranje integralnega razvojnega programa združenih slovenskih železarn, kjer so te investicije zajete, čim bo integracija izvedena.

Kreditna sredstva dosedanjih investicij so zajela financiranje samo prve faze investicijskega programa, katerega nam je zvezni izvršni svet potrdil v l. 1961 in katerega nam pomaga financirati federacija po razpisu 47. natečaja.

Ker ste z gradnjami v zadnjih letih itak seznanjeni, ne bom vseh ponovno navajal. Med drugim je bila v prvi fazi zgrajena tudi valjarna vroče valjanih trakov »Steckel«. Po investicijskem programu je bila gradnja hladne valjarne predvidena v drugi fazi. Namesto, da bi prvi del zaključili do leta 1966 in bi bila hladna valjarna že v gradnji, kasnimo in smo toliko v zaostanku, da s hladno valjarno nismo niti pričeli. Osnovna investicija našega nadaljnega razvoja pa je ravno nova hladna valjarna. Pri programiranju gradenj v prihodnosti, želimo zadosti-
ti večjemu številu nalog.

Našo proizvodnjo je treba prilagoditi potrebam tržišča in željam kupcev. V programu proizvodnje jugoslovanskih in slovenskih železarn, mora biti naša proizvodnja toliko specializirana, da bo ta program usklajen.

Uvesti moramo takšno proizvodnjo, ki ima čim višjo stopnjo predelave v osnovni dejavnosti.

S kvalitetno proizvodnjo in čim višjo stopnjo finalizacije moramo dvigniti poprečno vrednost naše proizvodnje nad 2,50 N din/kg. Pri tem je treba v finalizaciji upoštevati tudi nadaljnjo predelavo naših proizvodov, predvsem v konjunkturalnih artiklih.

Racionalizirati je treba tehnološke postopke in naprave v vseh proizvodnih obratih, za pocenitev proizvodnje. Ukiniti moramo tiste proizvode, katerih izdelovalni stroški presegajo prodajno ceno. Novo proizvodnjo in razvoj moramo usmerjati tako, da bo možno zaposlovati v čim višji meri tudi žensko delovno silo, predvsem pa kvalificirano delovno silo ožjega teritorialnega območja.

Navedene naloge in iz teh izhajajoč načrtani program razvoja, so bili tudi povod za našo odločitev, da odložimo gradnjo plavža.

Nova aglomeracija in že izvršene rekonstrukcije na napravah obeh plavžev, nam zagotavljajo za nekaj prihodnjih let zadostno količino grodlja za potrebe proizvodnje naše jeklarne. Pri novih pogojih dela bo tudi proizvodna cena domačega grodlja ugodnejša kot nakup, oz. dovoz na Jesenice in ponovno pretaljevanje.

V jeklarni je v programu uvedba kisikovih kopij na nadaljnjih SM pečeh, ki bodo obratovala. Izboljšave proizvodnih pogojev ter nekatere nove racionalizacije bodo dopuščale optimalno izkoriščanje obstoječih proizvodnih naprav v jeklarni. Kokilno gospodarstvo bo predstavljeno v halo stare valjarne žice. Računamo, da nam bo izvršitev predvidenih izboljšav in rekonstrukcijskih del omogočilo proizvodnjo 540.000 ton jekla letno.

V novih valjarnah na Beli imamo zadostne kapacitete v osnovnih proizvodnih napravah za predelavo ingotov v polizdelke. Urediti je pa treba predvsem čiščenje polizdelkov in rešiti transportno vprašanje, ki že v sedanjih pogojih predstavlja resen problem teh obratov. Razen navedenega in nekaterih dopolnitev v adjustažah, v valjarnah ne predvidevamo drugih večjih naložb.

Osnovna naložba bo torej gradnja nove hladne valjarne na Beli. To bi nam omogočilo nadaljnjo predelavo vseh naših vroče valjanih proizvodov. Kapacitete bodo usklajene tako, da bosta ob tem polno zaposlena bluming in valjarna vroče valjanih trakov »Steckel«.

Analize tržišča so pokazale, da bodo potrebe elektroindustrije za dinamno pločevino, za katero smo edini proizvajalec v državi, potrebe elektroindustrije, katero smo tudi doslej oskrbovali s kvalitetnimi hladno valjanimi trakovi ter potrebe elektroindustrije Slovenije, ki uporablja trakove do 1000 mm širine tolikšne, da zagotavljajo celoten odvzem proizvodnje predvidene kapacitete.

Nerjaveče kvalitete bi izdelovali toliko, kolikor smo jo izdelovali doslej in kolikor nam bi manjše dopolnitve obstoječih naprav to dopuščale.

Kadar bi pa potreba tržišča narasla do takih količin, da bi ustrezala rentabilni kapaciteti, bi investirali tudi dopolnilne naprave v ta namen.

Naša zasnova je, da bi imeli v osnovni dejavnosti samo dva proizvoda: vlečeno žico in hladno valjane trakove.

Vso finalizacijo oziroma nadaljnjo predelavo bi vezali na ta dva proizvoda sami v lastnih obratih ali v pridruženih obratih sedanjih predelovalcev žice in hladno valjanih trakov.

Ta del naše proizvodnje, mislim na nadaljnjo predelavo, moramo razviti čim prej do največjih, tržnim potrebam in zahtevam ustreznih kapacitet za elektrode, spojne elemente, žične proizvode nadaljnje predelave, za gradbeništvo itd.

Prav tako je možno iz hladno valjanih trakov za potrebe predelovalne elektroindustrije izdelati vrsto proizvodov višje predela-

V avgustu najnižja poraba koksa

V preteklem mesecu sta oba plavža porabila doslej najnižjo količino koksa na tono proizvedenega grodlja. Proizvedla sta 12.519 ton grodlja pri porabi koksa 672,3 kg/t. Pred tem je bila najnižja poraba koksa dosežena v juniju in sicer 678,3 kg/t.

Mesec	koks kg/t	mazut kg/t	izplen iz vsipa %	proiz- vodnja ton
I.	781,4	38,7	44,9	11.949
II.	837,3	30,6	42,9	10.450
III.	762,8	50,4	44,3	12.242
IV.	726,2	57,4	45,3	11.866
V.	717,2	59,7	48,4	11.537
VI.	678,3	70,4	48,0	12.237
VII.	706,1	84,2	48,6	12.302
VIII.	672,3	83,9	46,0	12.519

Iz tabele je razvidno gibanje najbolj značilnih obratovalnih pokazateljev plavžev za razdobje januar — avgust 1969. Poraba koksa je postopno padala iz meseca v mesec. Izjemna sta meseca februar in julij. V februarju so bile zelo neugodne vremenske prilike in slaba kvaliteta ljubijske rude. V juliju pa smo imeli težave z vzdrževanjem aglomeracije in pomanjkanjem ostrižkov.

Poraba koksa je padala zaradi postopnega zviševanja temperature vpihanega zraka (kar so omogočili rekonstruirani kavperji), večje porabe mazuta in še nekaterih drugih tehnoloških prijemov. Za povečano porabo mazuta namesto koksa smo zelo zainteresirani, ker je cenejši in je tudi manipulacija z njim v primerjavi s koksom enostavnejša.

Izplen iz celokupnega vsipa je bil v mesecih maj — julij najvišji. To je posledica uporabe alžirske in indijske rude. V avgustu je padel, ker je zmanjkalo indijske rude in obratujemo sedaj samo z domačo. Iz tega vidika je najnižja poraba koksa v avgustu dejansko še večji uspeh naših plavžarjev.

Poleg nizke porabe koksa je tudi proizvodnja v mesecu avgustu doslej najvišja v tem letu. To pa pomeni, da je dosegel ta obrat v avgustu dvojni rekord: doslej najnižjo porabo koksa in obenem letos največjo proizvodnjo grodlja!

K.

ve, pri kateri bi lahko zaposlili predvsem žensko delovno silo.

Program višje stopnje predelave zahteva več raznovrstnih strojnih naprav za proizvodnjo, več sredstev notranjega transporta, torej več mehanizacije. To je zopet razvoj, ki zahteva pri zaposlovanju višjo kvalifikacijo tako za posluževanje, kot pri vzdrževanju naprav. Delo je čistejše, fizično manj naporno, zahteva pa več znanja. Res pa je, da takšna proizvodnja zaposluje več ljudi, kot osnovna proizvodnja v topilnicah.

Kot vidite je osnovna zasnova razvoja v gospodarnosti naložb ter poslovanja in v težnji, dati zaposlitev predvsem prebivalcem iz ožjega okolja.

Takšen je naš program in takšne so naše želje. Sami nimamo dovolj sredstev za predvidene investicije. Za dela po integralnem razvojnem programu in za gradnjo nove hladne valjarne potrebujemo sredstva v obliki kreditov, katere bi potem vračali v 10 ali več letih.

Iz izkušenj dosedanjih investicij vemo, da smemo z novimi deli pričeti šele, ko bodo zagotovljena vsa sredstva. Graditi moramo hitro,

da nam nove naprave prično čim prej vračati vloženi denar.

Za nadaljnji razvoj, za racionalizacijo v proizvodnji, za nadaljnje povečanje proizvodnje jekla in naprave za nove proizvode, si moramo z zasnovanimi investicijami že sami ustvariti potrebna sredstva. Samo tako bomo mi in nove generacije v našem podjetju lahko bolje živeli.

Milan Marolt, dipl. inž.

Železarski globus

SOVJETSKA ZVEZA. Proizvodna jekla v sovjetskih napravah za kontinuirno vlivanje postopno, vendar vztrajno narašča. Leta 1960 so odlili v sovjetskih železarnah na kontinuirni način 400.000 ton surovega jekla. Leta 1968 se je ta količina povečala na 9 milijonov ton in letos ter v prihodnjem letu računajo, da bodo dosegli 11,5 milijonov ton. Skupno bo prihodnjega leta obratovalo v Sovjetski zvezi 47 naprav za kontinuirno vlivanje, ki so vse projektirane ter zgrajene doma.

Integracija slovenskih železarn...

(nadalj. s 1. str.)

zarn, aktov in drugega, dokler nismo sprejeli oblike integracije, ki jo koordinacijski odbor predlaga vsem trem železarnam. Seveda, je nadaljeval direktor, pa ob taki heterogenosti ne moremo čez noč pričakovati maksimalnih rezultatov. Potrebno bo mnogo naše volje, sporazumevanja in razumevanja ter odstranjevanja subjektivnih in lokalističnih teženj ter strpnosti, da ustvarimo to, kar predvidevamo. Dosledna realizacija programiranih predvidevanj pa mora predvsem prinesiti naslednje prednosti:

- skupna nabava surovin in pomožnega materiala mora ugodno vplivati na pocenitev (npr. pri nabavi večje količine butana nastopi tudi do 30% pocenitev, isto pri premožu, skupni nabavi el. energije in drugemu);
- bolj avtoritativen in enoten nastop pri kreditnih zavodih za nove kredite (večji kreditni pogoji, zmanjšanje obrestne mere itd.), kar v končni fazi pomeni tudi prihranek;

- s svojo kompleksno proizvodnjo se slovenske železarne v jugoslovanskem merilu pojavljajo kot velika kompleksna tovarna, ki lahko iz boka v bok nastopa z ostalimi jugoslovanskimi metalurškimi kompleksi;

- skupna proizvodnja in skupna proizvodna politika;
- združitev intelektualnih sil, raziskovalne dejavnosti, skupno osvajanje nove tehnologije in zamenjava tehnoloških dosežkov, izkušenj itd. je izredno pomemben element tudi zaradi upadanja interesa pri kadrih za črno metalurgijo.

- bolj učinkovit nastop združenih železarn navzven, kakor je to mogoče razdrobljenim železarnam, ker bodo

združene železarne predstavljale solidno osnovo slovenski kovinsko-predelovalni industriji, ki bo v glavnem lahko slonela na slovenskem železarstvu.

V nadaljevanju je direktor Kunc govoril o posledicah zavlačevanja zaradi nepravčasno odobrenih kreditov in o posledicah plafoniranih cen. Poudaril je tudi, da tehnološko zaostale obrate ne zaustavljamo zaradi integracije ali naše sposobnosti ali nesposobnosti, ampak zaradi nujnih ekonomskih in tržnih zahtev. Odveč so tudi spori in debate o sedežu združenega podjetja in o številu zaposlenih, je nadaljeval govornik, to ne more in ne sme motiti oziroma ovirati integracije. Ob dobrem sodelovanju direktorjev železarn, direktorjev sektorjev, raznih strokovnjakov in političnih delavcev ter seveda ob polni odgovornosti za sprejete dogovore ter o začetni delitvi dela med železarnami, se začetne zamisli lahko realizirajo tudi z

desetčlansko direkcijo, ki se bo po potrebi lahko tudi funkcionalno razširjala, je zaključil direktor inž. Kunc.

V zelo odkriti in sproščeni razpravi so potem sodelovali Mavro LENARDIČ, Zdravko POGACNIK, Karel POGACAR, Alojz BRGANT, Jože LENAR, Cveto PRAPROTNIK in Niko SOK. Vsi govorniki so soglašali z zamislijo integracije slovenskih železarn in to utemeljevali še iz raznih drugih aspektov ter postavili direktorju Železarne tudi več vprašanj.

Ker so se vprašanja v veliki meri nanašala na uklinjanje zastarele proizvodnje, oziroma na nadaljnjo investicijsko izgradnjo, je direktor mag. inž. Kunc zelo nazorno in konkretno odgovoril na vsa vprašanja. (Teh ne ponavljamo, ker o njih v današnji številki piše inž. Milan Marolt. P. U.)

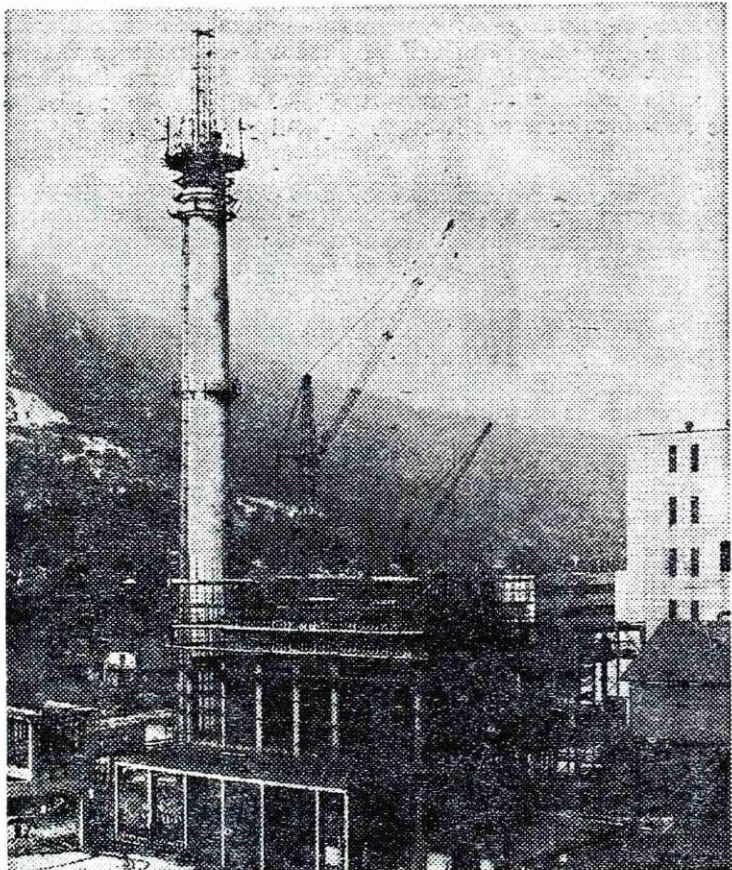
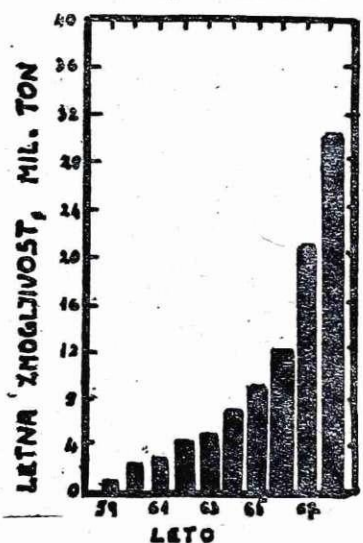
Tovarniški odbor je ob koncu soglasno sprejel sklepe, ki jih v celoti objavljamo v današnji številki.

Železarna Jesenice - 180.000 ton grodlja letno

V knjižnici INTEGRACIJA SLOVENSkih ŽELEZARN NAM ZAGOTAVLJA BOLJŠE EKONOMSKE PROIZVODNE REZULTATE IN SPECIALIZACIJO, ki so jo prejeli vsi člani delovnega kolektiva Železarne, je med drugim objavljen tudi grafični prikaz integralnega razvojnega programa oziroma proizvodnja posameznih železarn, dosežena do leta 1972. Na šesti strani knjižnice je objavljen grafični prikaz za železarno Jesenice, v katerem pa je izpadel podatek o proizvodnji grodlja oz. surovega železa, čeprav je podatek v vsem ostalem tekstovnem gradivu INTEGRALNI RAZVOJNI PROGRAM SLOVENSkih ŽELEZARN obravnavan. Ker je bilo v zvezi s tem na raznih sestankih že več vprašanj, prosimo člane kolektiva, da na strani šest nad okvirčkom JEKLARNA vpišejo še PLAVŽ — PROIZVODNJA GRODLJA 180.000 ton. Podatek je izpadel iz povsem tehničnih razlogov in prosimo, da člani kolektiva oprostijo in številko vnesejo v svojo knjižico.

Železarski globus

VELIKA BRITANIJA. Po britanskih podatkih je narasla svetovna proizvodna zmogljivost na kontinuirnih napravah v letu 1968 že na približno 30 milijonov ton. Trend naraščanja je razviden iz priloženega diagrama, ki kaže zelo močan porast posebnosti v zadnjih treh letih.

Nova aglomeracija bo predvidoma začela poskusno obratovati v drugi polovici prihodnjega leta

SKLEPI

2. seje tovarniškega odbora osnovne organizacije sindikata železarne Jesenice z dne 27. 8. 1969.

- Tovarniški odbor osnovne organizacije sindikata železarne potrdi izvajanje sklepov zadnje seje in ugotavlja, da so izvršeni.

- Tovarniški odbor sindikata sprejme poročilo o delu predsedstva tovarniškega odbora sindikata med 1. in 2. sejo tovarniškega odbora osnovne organizacije sindikata železarne Jesenice.

- Na podlagi dveletnega dela koordinacijskega odbora, njegovih komisij, prizadevanja samoupravnih organov, družbeno političnih organizacij železarn Jesenic, Raven, Štor in predloženih gradiv:

- zasnova integracije slovenskih železarn v združene jeklarne,

- integralni razvojni program slovenskih železarn,
- osnutek pogodbe o ustanovitvi združenega podjetja,

- osnutek statuta združenega podjetja,

- brošure,

- podrobne obrazložitve glavnega direktorja in

- razprave članov tovarniškega odbora sindikata, smatra tovarniški odbor osnovne organizacije sindikata železarne Jesenice, da je dovolj tehničnih dokazov, da se vse slovenske železarne združijo v združeno podjetje SLOVENSKE ŽELEZARNE.

- Na podlagi te ugotovitve sklene:

- Tovarniški odbor osnovne organizacije sindikata železarne vidi v tej obliki integracije slovenskih železarn možnost za razvoj črne metalurgije v Sloveniji, kakor tudi realne pogoje za nadaljnji razvoj naše železarne.

Zato pozivamo vse članstvo, da na referendumu 15. 9. 1969 podpre naša skupna prizadevanja in se odloči, da odda svoj glas za združitev SLOVENSkih ŽELEZARN saj s tem zagotavlja svojo bodočnost, kakor tudi bodočnost slovenske železarske industrije in slovenskega gospodarstva.

- V pripravi na referendum, ki bo 15. 9. 1969 v vseh slovenskih železarnah je dolžnost in obveza vseh članov tovarniškega odbora in predsednikov sindikalnih odborov, da se v pripravi razprav aktivno vključijo na sestankih delovnih skupin in drugih oblikah razgovorov.

- Predsedniki sindikalnih odborov so obvezni informirati predsedstvo tovarniškega odbora o nejasnosti eventualnih vprašanj v zvezi z integracijo. Predsedstvo tovarniškega odbora, organizatorji proizvodnje in štab za izvedbo referenduma bodo posredovali odgovore.

- Predsedniki sindikalnih odborov so dolžni, da pri imenovanju članov v odbore za izvedbo referenduma upoštevajo, da so le-ti avtoritativni, priljubljeni člani kolektiva v obratu, ki bodo dobro vplivali na razpoloženje.

- Člani tovarniškega odbora in predsedniki sindikalnih odborov morajo skrbeti za okrasitev in estetski izgled prostora v katerem bo glasovanje.

- Na dan referenduma 15. 9. 1969 morajo predsedniki sindikalnih odborov skrbeti za prijetno vzdušje in razpoloženje članov kolektiva v obratu.

- Vse predsednike zadolžujemo, da ukrepajo po navodilih predsedstva tovarniškega odbora, komisije za izvedbo referenduma, komisije za sestavo imenika pri delavskem svetu železarne in štaba za izvedbo referenduma za integracijo slovenskih železarn.

Vsi predsedniki sindikalnih odborov in odbori za glasovanje v obratih lahko iščejo pomoč pri svojih obratovodstvih, ki so jim dolžna tudi pomagati.

- Tovarniški odbor osnovne organizacije sindikata potrdi predlog predsedstva tovarniškega odbora in sklene, da se posojilo DPD Svoboda Jesenice iz leta 1967 spremeni v dotacijo z obvezo, da DPD Svoboda Jesenice nudi kulturni program članom kolektiva.

Sestanki delovnih skupin

VALJARNA 1300 — ADJUSTAŽA, DNINA OVSSENK — Na delovnem redu sestanka dne 9. 8. je bila proizvodna problematika ter problematika osebnih dohodkov. Vodja delovne skupine je tokrat prvič vodil sestanek in povedal prisotnim, da bo odločno zahteval disciplino in uporabo zaščitnih sredstev. Na sestanku je bil prisoten tudi predsednik sindikalnega odbora Mavro Lenardič, ki je sodeloval v razpravi, ki se je nanašala na problematiko adjustaže in obrata, nato pa so zbrani delavci ponovno opozorili na neustrezne osebne dohodke, ki jih prejema v primerjavi z drugimi zaposlenimi v obratu in v železarni.

VALJARNA BELA — POVRŠINSKA OBDELAVA, DNINA LAZAR — Na sestanku delovne skupine dne 12. avgusta so se zavzemali za večji red, boljšo tehnološko povezavo ter kvalitetno delo posameznika. Največ so govorili o flemanju in zaščitnih sredstvih, ki jih uporabljajo flemarji.

VALJARNA BELA — LINIJA REZANJA, DNINA MODERC — Na sestanku dne 22. 8. so razpravljali o izpolnjevanju planskih nalog in proizvodnem programu za avgust. Glede plana niso imeli pripomb, o vzdrževanju pa menijo, da ni zadovoljivo. Zaradi tega pride do zastojev, ki kvarno vplivajo na naprave. Zaradi neustreznega valjanja imajo precej izmečka in tudi manjšo proizvodnjo. Predlagali so spremembo za urno postavko za I. oblikovalca profilov.

VALJARNA BELA — POVRŠINSKA OBDELAVA, DNINA BEG — Na sestanku 12. 8. so najprej pregledali izpolnjevanje sklepov prejšnjega sestanka. Četrty sklep ni bil realiziran s pripombo, da ni na razpolago sredstev, medtem ko na peti sklep še niso prejeli odgovora. Bili so mnjenja, da je treba v še večji meri skrbeti za red, čistoto in disciplino. Izboljšati je treba organizacijsko in tehnološko povezavo med oddelki v obratu. Ob večjem redu, čistoti in previdnosti posameznikov pa bo tudi manj poškodb. Na sestanku so ponovno zahtevali realizacijo 4. sklepa prejšnjega sestanka, ki se nanaša na izgradnjo nove kabine za 16 t žerjav.

VALJARNA BELA — BLUMING — Asistent Rakovec je na sestanku dne 20. avgusta ponovno opozoril na delovno disciplino v obratu. Obravnavali so kadrovska vprašanja in pri tem omenili pomanjkanja žerjavovodij. Inž. Perne je obrazložil nov način premiranja, prisotni delavci pa se niso strinjali z uvedbo kolektivne premije, temveč predlagajo uvedbo premij po izmenah. Valjavci na štetlu predlagajo izenačitev kategorij za I. II. valjavca, ker ni bistvenih razlik na delovnih mestih. Prehod na skrajšani delovni čas bo možen, ko bodo imeli kompletno četrto posado.

ERD JAVORNIK, DNINA INTIHAR — Delovna skupina Intihar je imela sestanek 14. avgusta. Rečeno je bilo, da nujno potrebujejo še enega ključavničarja ali varilca, ob prevzemu večjih del pa še dodatne moči. Rezervni deli za starejše naprave so problematični, ker jih tovarne niti več ne izdelujejo in celo pri rezervnih delih za nove naprave imajo vtis, kakor da bi se hoteli izogibati tipizaciji. Predlagajo ukinitve procentualnih odbitkov, ker le-ti kvarno vplivajo na disciplino.

RO — Obravnavali so gospodarski položaj železarne ter na sestanku 21. avgusta menili, da je treba zaostri terminsko izpolnjevanje nalog, ki jih dobivajo iz obratov. Prav tako menijo, naj predvsem tehniki izpopolnjujejo strokovno znanje. Čimprej je treba zamenjati dotrajane in izrabljene stroje ter uvesti avtomatizacijo v metalografskem oddelku. Zavzimali so se za najstrožje mere interne discipline, radi pa bi dobili odgovor na vprašanje, kaj menijo o delovni disciplini v obratih, ko pa delavci že deset minut pred koncem dneve stojijo pred vratarjem na plavžu.

POCINKOVALNICA — DNINA PIBER — 16. avgusta so na sestanku pregledali izpolnjevanje sklepov prejšnjega sestanka, nato pa so obravnavali probleme, ki zadevajo njihov obrat. Razpravljali so o disciplini in kolobarjih žice, glede vzdrževanja pa menijo, da je prepočasno. To še

posebej velja za izdelavo rezervnih delov. Pocinkovalcem je treba zaradi težkega dela urediti vprašanje osebnih dohodkov. Obratovodja se je s predlogom II. pocinkovalcev, ki imajo dve skupini manj, strinjal in povedal, da bo zadevo uredil.

VALJARNA PROFILOV — ADJUSTAŽA, dnina RAVNIK — Na sestanku 15. avgusta so razpravljali o proizvodni problematiki za avgust ter zahtevali ustrezno pojasnilo glede količinskega plana. Rezalci pri škarijah bodo morali biti še bolj pazljivi, zlasti pri fiksnih dolžinah ter izvozu, da ne bo nepotrebnega prirezovanja ter reklamacij. Razpravljali so še o sanacijskem programu, o koriščenju delovnega časa ob koncu dneve, sodelavec Kolegar pa je še zahteval pojasnilo glede novega nosilca za žerjav, ker je sedanjí že dotrajan.

STROJNO VZDREŽEVANJE — ŽERJAVNI ODDELEK, DNINA KOBLAR — SREBRNJAK — Na sestanku 16. avgusta so imeli več pripomb v zvezi s sanacijskim programom ter integracijo, razpravljali pa so tudi o kadrovskih vprašanjih. Treba bo urediti vse potrebno glede žerjavovodij, ker ponekod žerjavovodja vzdržuje po dva žerjava (valjarna Bela, talilnice, valjarna 2400). Stanje žerjavovodij prog je zelo slabo, nabaviti pa bo treba še 200 do 300 tonsko stiskalnice. Razpravljali so še o nagrajevanju in o pripombah delovnih skupin v obratih glede vzdrževanja. Menijo, da so pripombe premalo konkretne, rečeno pa je bilo tudi, da na splošno primanjkuje dobrih žerjavovodij, zlasti še, če današnje stanje primerjamo s stanjem pred dvajsetimi leti.

HVŽ — DNINA URŠIČ — Na dnevnem redu sestanka 22. t. m. je bila tudi problematika osebnih dohodkov. Menijo, da cene rastejo, plače pa ne. S kvalitetno puš za globinske in zvonaste peči niso zadovoljni, prav tako ne s kolobarji žice, ki jih dobivajo iz žičarne. Opozarjajo, da je vezava kolobarjev slaba in imajo zato tudi težave. Imeli so še pripombe glede vložka za globinske peči.

HVŽ ŽIČARNA I — DNINA TRAMTE — Sestanek so imeli 23. avgusta. Vodja delovne skupine je obrazložil subjektivne in objektivne težave pri izpolnjevanju nalog. Plan za avgust je večji, toda z večjo prizadevnostjo ter disciplino in bolj šim izkoristkom delovnega časa bi se mu lahko približali. Bilo je več pripomb glede popravila strehe, urediti pa bo treba higienske prostore in nabaviti rezervne vlečne bobne na Vaughn strojih 7/8. Problematičen je tudi notranji transport.

VEN BELA — DNINA ARIH — LOVSE — Na sestanku 21. avgusta je bilo pojasnjeno glede razlik pri osebnih dohodkih v proizvodnji in vzdrževalcih. Električarji se tudi ne strinjajo z odteganjem določenega odstotka od višje urne postavke, kadar delavec nekoga nadomešča za nižjo urno postavko, ker je to neupravičeno. Obe sku-

pini zahtevata, da se delovna mesta po normativu razdelijo enako na vse štiri izmene. Imajo pripombe glede vzdrževanja higienskih prostorov, zlasti kopalnic. Več reda in čistote želijo tudi v valjarin žice in jaklovleku.

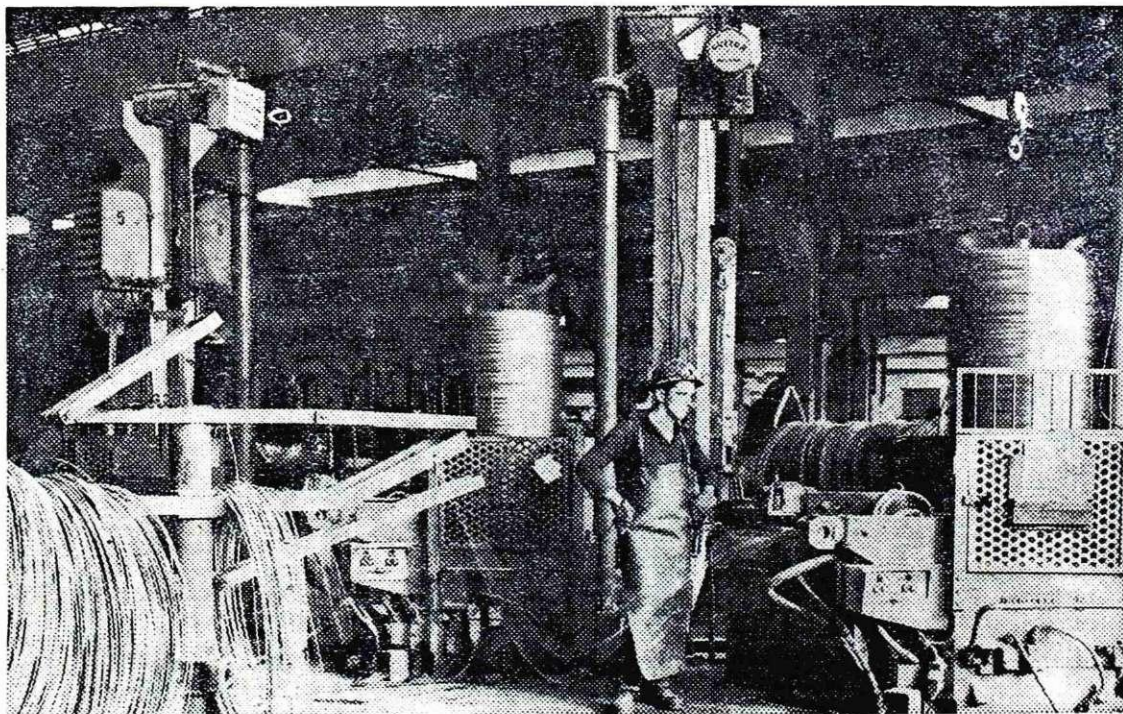
ELEKTROJEKLARNA — DNINA PANIČ — Sestanek je bil 23. avgusta. Prisotnih je bilo 14 delavcev. Obratovodja inž. Ravnik je prisotnim govoril o integraciji ter bližnjem referendumu. Pripomb niso imeli. Zagotoviti je treba vagone za odvoz rene. Vsaka izmena naj počisti delovni prostor za seboj, obratovodja pa se je s predlogom strinjal.

ELEKTROJEKLARNA — DNINA PFAIFAR — Na sestanku 25. avgusta so največ govorili o predvideni integraciji slovenskih železarn. S predlogom so se v celoti strinjali in menijo, da bomo le tako lahko premostili težave v vseh treh železarnah. Na dnevnem redu je bila še razprava o problemih obrata in o tem, kako zagotoviti varnost zaposlenih pri delu. Na vsak način bo treba urediti prostor v livni jami, delavci pa vprašujejo zakaj po končani dnini ni tople vode za umivanje. Umivajo se z mrzlo vodo, zato so možni tudi prehladi.

TRANSPORTNE SLUŽBE — KURILNICA — Vodja delovne skupine je sklical sestanek za 25. avgusta. Pregledali so izpolnjevanje plana za sedem mesecev, ki pa ni bil dosežen. Imeli so veliko izrednih popravil lokomotiv, pa tudi bolovanj. Inž. Malenšek je seznanil kolektiv z nalogami, ki jih čakajo, omeniti pa je treba še vprašanje tov. Laha glede zastarelosti kurilnice in pranja lokomotiv s toplo vodo. Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev pa ostaja vprašanje še vedno nerešeno in odprto. Obratovodja ter vodja delovne skupine sta dala več pojasnil glede predvidenega prehoda na skrajšani delovni čas in govorila o izpolnjevanju sanacijskega programa ter o pripravah za združitev slovenskih železarn.

VALJARNA PROFILOV — ADJUSTAŽA — DNINA ZUPAN — Sestanek so imeli 27. avgusta, sodelavci Kolenc, Zupančič in Zvan so v razpravi opozorili na nekatere probleme v obratu. Zamenjali naj bi kontrolorje pri ravnalnem stroju, pomočnik pri Sack ravnalnem stroju pa že več kot pol leta stoji v vodi. Delavci bodo dobili ustrezna pojasnila in odgovore na postavljena vprašanja na prihodnjem sestanku. Ob koncu sestanka je tov. Kolenc še obrazložil sklepe, sprejete na seji sveta DE valjarn.

V dneh od 23. avgusta do 2. septembra so imele sestanke še naslednje delovne skupine: livna jama martinarne, dnina Legat elektro jeklarna, priprava vložka elektro jeklarna, dnina Koblar v HVŽ, dnina Brelih v strojnih delavnicah, dnina Bizjak — PIV, tesarna — gradbeno vzdrževanje, mizarji, steklarji in pleskarji — gradbeno vzdrževanje, gradbeno vzdrževanje Javornik in dnina Gasar — transportna služba. Kratke zapise o teh sestankih bomo objavili prihodnjič.

ŽIČARNA — »Redaelli« žičarski stroji

Sedma izmena v Biogradu

Sezona letnih dopustov gre h kraju. Precejšnje število članov našega kolektiva je, kakor vsa druga leta, preživelo del dopusta v taboru železarjev v Biogradu. Tudi sedma izmena je preživela dvajset dni na Jadranu. Mnogi izmed njih so bili prvič tu. Kljub temu, da smo bili zbrani iz raznih delovnih enot, in smo prišli z različnimi prometnimi sredstvi in se nismo med seboj poznali, smo že prvi dan zaživeli kakor ena družina s skupno željo, da bi imeli čim več lepih dni. Bilo je starih in mladih, toda življenje v taboru je prevzelo vse tako, da smo bili kakor otroci, živeli smo brez skrbi za jutrišnji dan.

Za dobro počutje je skrbelo precejšnje število osebja, ki se zaveda, da morajo poskrbeti, da se dopustniki čim boljše počutijo. Vsak je po svojih močeh prispeval svoj del.

Za naše želodce je v glavnem skrbel kuhar Vinko, ki je s svojimi pomočniki pripravljaval vsak dan dovolj in tudi okusne hrane. Za boljše prebavo pa je poskrbela tov. Zgončeva v bifeju, kamor smo seveda hodili samo po potrebi. Tov. Gustelj pa je pridno nosil pošto in seveda kot pravi gospodar skrbel za red v samem taboru. Že v zgodnjih jutranjih urah

je s svojo brigado očistil stezice.

Poleg kopanja in krajših izletov smo imeli v taboru tudi dovolj športnega razvedrila. Najbolj živahno je bilo, če odštejemo otroško igrišče, na balinišču in igrišču za odbojko. Poleg aktivnih udeležencev v teh dveh panogah je bilo precejšnje število tudi navdušenih navijačev. Seveda pri tem ne smemo prezreti tekmovalnega duha, saj so najbolj navdušeni balinarji organizirali turnir, na katerem se je med seboj pomerilo kar osem ekip. Glavno vlogo na tem turnirju je imel Srečko Noč, ki je bil duša turnirja, saj je skrbel, da so vse ekipe pravočasno prišle na balinišče. To delo pa ni bilo lahko, saj je tekmovalce na eni strani vlekel toplo morje, na drugi strani pa tudi dobra kapljica, no, drugo so lahko prinesli v steklenici, medtem ko je bilo za prvo treba narediti nekaj več korakov. Da se je šlo pri turnirju zares, pa nam kažejo doseženi rezultati.

Med prvo in drugo ekipo je bilo samo za stotinko točke razlike. Prva ekipa je dosegla 5,96 točk, druga pa 5,95. Prva ekipa je nastopila v sestavi: Bokan, Sračnjek in Žemva, druga pa Ržen, Povšin in Zupan. Zmagovalna ekipa turnirja je bila progla-

šena na zabavnem večeru in prejela tudi nagrado, seveda v tekočem stanju. V odbojki pa so se pomerili samci in oženjeni, zmagali so seveda bolj »spočiti«.

Zmagovalci balinarskega turnirja so se morali pomeriti tudi z uslužbenci tabora in srečanje izgubili. Seveda so svoj poraz športno prenesli v izgovorom, da je uprava imela prednost, ker je bila na domačem terenu. Tudi najmlajši, katerih je bilo kar precejšnje število, so imeli dovolj zabave na otroškem igrišču. Preskrbljeno je bilo za vse. Tudi vneti pristaši taroka so prišli na svoj račun.

Za večerno zabavo gostov pa je organiziran dvakrat tedensko ples, seveda je pri

Seja komisije za nagrajevanje v valjarni Bela

V avgustu je bila seja komisije za nagrajevanje pri svetu DE. Najprej so pregledali izpolnjevanje sklepov zadnje seje, nato pa razpravljali o tekoči problematiki. Ugotovili so, da ob tromesečni analizi osebnih dohodkov za vse tri oddelke valjarne Bela pri obračunu nadur ni bilo bistvenih odstopanj, in zato ostane nespremenjen sistem delitve osebnih dohodkov. Naslednja ugotovitev je bila, da so imeli v juliju manj nadur in zato menijo, da se je treba tudi v prihodnje omejiti pri nadurah le na najbolj nujna dela. Službi za analizo dela so naročili, da pripravi analizo norm do 25. avgusta, tako da bo komisija o predlogu ponovno razpravljala.

Ker sektor za ekonomiko podjetja ni posredoval predloga valjarne Bela za maj in junij komisiji za nagrajevanje pri DSŽ glede nadomestila osebnih dohodkov za dodatno delo pri ravnanju pločevine, je bil sprejet sklep, da predlog ponovno dostavi komisiji. Obravnavali so tudi tri predloge premijskih pravilnikov. Pri predlogu premijskega pravilnika za vzdržnost delovnih valjev na bluminu so zavzeli stališče, da je treba za zlom valja penalizirati celo izmeno, če pa pride do zabitja valja, pa le posameznega krivca, ker gre v tem primeru le za nepazljivost. Pri premijskem pravilniku za storilnost delovnih valjev v valjarni širokih trakov komisija ni imela pripomb, pač pa so predlagali, da je treba pri premijskem pravilniku za vzdržnost globinskih peči upoštevati večjo udeležbo ogrevalcev in toplotnemu tehniku od 35 na 60 odstotkov.

tem glavno vlogo imel gramofon. Tudi kuhinja je na teh večerih sodelovala z različnimi specialitetami na žaru. Na poslovnem zabavnem večeru smo imeli tudi tekmovalno panogo, ampak so se med seboj pomerili trije najboljši jedci tort. Seveda je pri tem šlo za poseben »stil«. Zmagal je tovariš Žemva, drugi pa je bil tovariš Geršak.

Vse prekmalu je minilo dvajset dni in morali smo

se posloviti od gostoljubnega tabora. Marsikdo je šel domov z nekaj kilogrami več, seveda vsi pa s primerno suhimi denarnicami, vendar zadovoljni ter z željo, da nebi bil to zadnji dopust v taboru železarjev. Mislim, da se ne bom veliko zmotil, če rečem, da je bila velika večina dopustnikov zelo zadovoljna in se v imenu vseh zahvalim delavcem v taboru za njihovo požrtvovalnost.

T. S.

Ko se majejo tla

(16. nadaljevanje)

Na trgu je opazil veliko podgan in miši. Tudi tuji gostje, ki so taborili v campingu v vardarskem parku, so, ko so stopili iz šotorov, zapazili veliko miši, ki so brezglavo tekale naokoli. Jasno je, da pri potresu take jakosti (9. do 10. stopnje) nastopajo že prej v zemlji napetosti in nihanja, ki jih mi ne moremo občutiti. Verjetno je, da imajo živali bolj razvita čutila in da občutijo tudi predhodno nihanje — je zaključila prof. Karamonova.

Vpliv potresov na živali

Mravlje pred potresi zapuste mravljišče in odnesejo s seboj jajčeca. Raki silijo na kopno, meduze pa odplavajo na odprto morje. Medvedi pred izbruhom vulkana zapuste brloge, fazani pa pred potresi v zboru opozarjajo na nevarnost. Tudi človek ima po vsej verjetnosti v svojem organizmu alarmne mehanizme, ki ga vnaprej opozarjajo na naravne katastrofe, vendar pa so signali teh mehanizmov tako šibki, da jih je skoraj nemogoče zaznati; vsaj tako menijo nekateri znanstveniki.

Sovjetski znanstveniki so ugotovili, da ljudje z neznatnimi srčnimi napakami lahko zaznajo majhne spremembe v geofizikalnih faktorjih, kot sta na primer statično in magnetno polje, ki se pred potresi spreminja.

Mnogo zanesljiveje pa napovedujejo naravne katastrofe živali. Gorske koze in antilope v živalskem vrtu v Taškentu nekaj mesecev pred potresom niso hotele spati v zaprtih prostorih. Enako se reagirali tudi tigri in druge velike mačke. Ko je pred nekaj leti na Kamčatki sredi zime začel bruhati neki vulkan, ni ob nesreči izgubil življenja niti en medved. Kosmatinci so zapustili zimske brloge in se spravili na varno precej prej, preden so najbolj občutljivi instrumenti zaznali vulkanovo aktivnost.

V fazi rušenja je v najkrajšem času število žrtev ogromno

Kadar govorimo o katastrofah, ki jim sledi masovno rušenje objektov, imamo pred očmi predvsem vojna pustošenja in potrese. Ruševine je v tem smislu treba ocenjevati kot neposredno — primarno (prvotno) in sekundarno (drugotno-naknadno) nevarnost za ljudi in materialne dobrine. V fazi rušenja (primarno delovanje) je v najkrajšem času število žrtev ogromno, — dočim se pri naknadnem delovanju število žrtev relativno hitro zmanjšuje. Pri reševanju zasutih ljudi v ruševinah je znanje in poznavanje ruševin — prvotno in sekundarno — zelo pomembno. Seme ruševine predstavljajo zelo zamažen konglomerat najrazličnejših oblik in medsebojnih položajev polomljenih konstrukcij in instalacij, v katerem se nahaja zasut človek, ki ga je treba najti in izvleči iz ruševin. Pri tem se vprašamo, kolikšna je stabilnost ruševin, od katerih delov konstrukcije je odvisna, ali je kaj praznih prostorov in kje ter kolikšna je verjetnost preživetja v ruševinah zasutih, njih verjetni položaj in stopnja nevarnosti za same reševalce — to so vprašanja pred katero so postavljeni reševalci pred neposredno akcijo reševanja. Pri reševanju iz ruševin nam nepoznavanje stanja ruševin in varnost ljudi, ki jih rešujemo pogostokrat uniči celotno akcijo reševanja. Zato je potrebno vedeti s katerimi sredstvi mehanizacije lahko pristopimo k reševanju, poznati osnovne konstrukcijske sisteme porušanih objektov — prav zato je tudi nujno, da so med reševalci predvsem gradbeni delavci in strokovnjaki, ki temu primerno usmerjajo taktiko in tehniko dela reševalnih ekip.

Kako bomo glasovali na referendumu?

Na referendumu o osnovanju ZDRUŽENEGA PODJETJA SLOVENSKE ŽELEZARNE bomo glasovali v ponedeljek, dne 15. septembra 1969 od 4. do 16. ure. Glasovanje bo po obratih v običajnih prostorih, točna glasovalna mesta pa bo pravočasno objavila komisija za izvedbo referenduma.

Vsako, ki bo pristopil k glasovanju, bo predsedniku odbora za glasovanje povedal svoje ime, da bi ga ta obkrožil v imeniku zaradi evidence in mu izročil glasovnico. Na glasovnici bosta dve vprašanji: GLASUJEM ZA in GLASUJEM PROTI. Vsako bo na glasovnici obkrožil ali besedo ZA ali pa besedo PROTI, odvisno od tega za kaj se bo odločil. Glasovnico bo nato prepognil in jo oddal v glasovalno skrinjico.

Imenik bo sestavljen na podlagi staleža 1. septembra 1969, zato se bodo morali med tem časom premeščeni zanimati kje so vpisani v imenik še pred začetkom glasovanja, da ne bo na dan glasovanja nepotrebnega tekanja. Imeniki bodo pravočasno objavljeni na oglasnih deskah. Tisti delavci, ki bodo v tem času sprejeti na delo v Železarno ali pa pomotoma izpuščeni iz imenika, bodo lahko glasovali na podlagi potrdila, ki ga bo izdala komisija za izvedbo referenduma, ki bo imela svoj sedež v sejni sobi pri Jeleni.

Delavci, ki bodo v ponedeljek 15. septembra 1969 nastopili dopust, ali odšli na službeno pot, oziroma bodo kako drugače odsotni, bodo lahko glasovali že v soboto, dne 13. septembra 1969 od 14. do 16. ure na sedežu komisije za izvedbo referenduma v sejni sobi pri Jeleni.

Izmene, ki bodo v ponedeljek 15. 9. proste, bodo lahko glasovale že v soboto, 13. 9. bodisi popoldan, bodisi ponoči v svojih obratih. Za delavce, ki so oddaljeni od obratov bodo odbori organizirali glasovanje na delovnem mestu s pomočjo zapečatenih ovojnic. Delavec ki iz kakršnikoli razlogov sam ne bi mogel glasovati, bo lahko na glasovalno mesto pripeljal sodelavca, ki bo v njegovi prisotnosti in po njegovi volji izpolnil glasovnico.

Vse ostale informacije ali tolmačenja lahko dobite pri sekretarju delavskega samoupravljanja — telefon 265.

Miha Klinar

Septembske elegije 1941

1

Odkar se razpenja
to tuje
sinjezeleno nebo
nad dolino
brez sivorumene
sajaste mreže
dima
in je tovarna
kakor velika
okostenela riba
z mrtvimi škrgami,
noč ne skopari
več z zvezdami
in jih nad sivim
nemim mestom
prižiga
večer za večerom
vsakokrat več —
a zvezda za zvezdo
se v bele solze
spreminja:
ta v materino,
ta v dekletovo,
ta v ženino,
ta v otrokovo
ali v poslednjo
sinovo
ali v poslednjo
fantovo
ali v poslednjo
moževo
in očetovo —
sme solze na nebu:
zakaj čas je
ko ljudje odhajajo
uklenjeni in živi,
sami
za svojim pogrebom
in smeš
smrt najbližjih
ali prijateljev
samo naskrivaj
in na samem
objokovati —
zato solze
solze solze
sme bele solze
na nočnem nebu.

2

Žalost. Težka žalost
je v meni.
Tako je ptici v kletki
in jetniku v verigah
in drevesu, ki so ga
požgali, oklestili
in v kole
razžgali deblo.
Davi sem gledal
pet kolov
(beli sveži les
je še jokaj
smolo)
pet kolov, zabitih
v zemljo
pet kolov, prestreljenih
s streli

in okrvavljenih
kakor ustreljenci
nemi in podobni
kipom mučenikov
v mrtvem lesu
v zeleni katedrali
in telesih mrtvih
rdeče rane —
v vejah jablan
pa zori
september
pet odstreljenih jabolk
v krvavi travi
pet oblakov belih
na nebu je obstalo
kakor da so v grozi
zledeneli
pet oblakov belih
na jeklenem nebu —
v srcu
težka žalost.

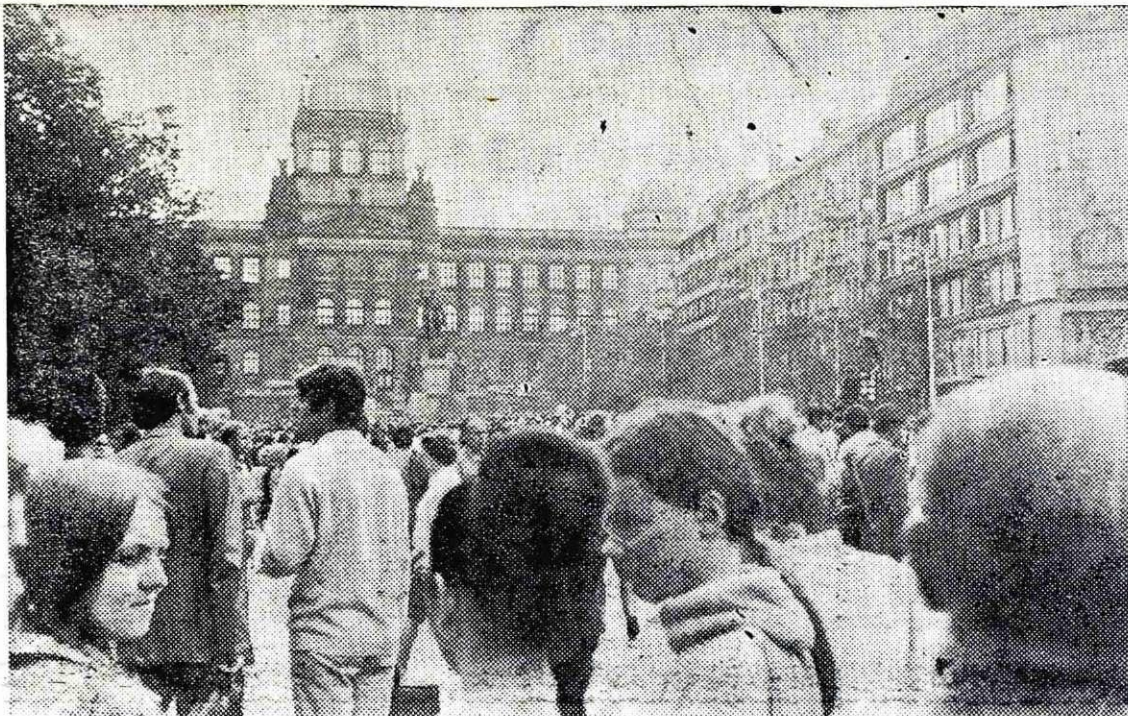
3

Čas
s krvavim obrazom.
Čas
z mrtvaško lobanjo.
Čas,
ki nas drobi.
Kako naj postanem
kamen,
če sem le gruda
drobljive prsti.

4. septembra 1941.

Viktor Gregorač je neposredno po streljanju talcev na Koroški Beli, čemur je bil pričal, narisal gornjo sliko. Takrat niti slutil ni, da bo čez nekaj mesecev tudi on padel kot talec.

V središču Prage je nekaj dni vrelo

Anton Zupan

Praga v avgustu 1969

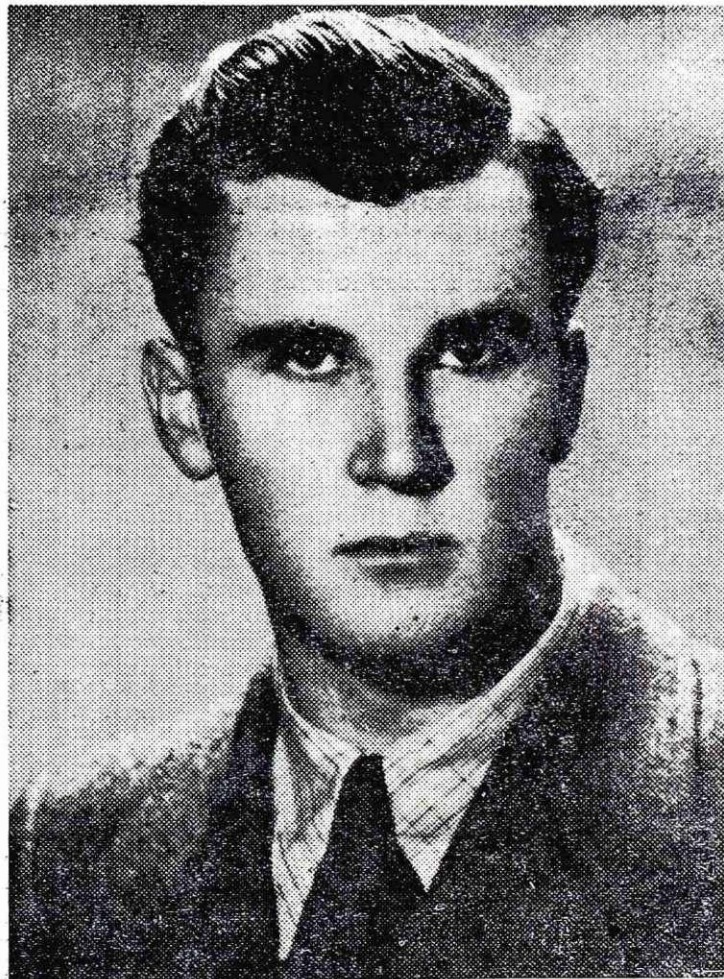
Všeč mi je bila Čehoslovaška, ko sem bil tam pred nekaj leti. Nisem dosti pomišljal, ko je mladinska organizacija Železarne organizirala zamenjavo s češko mladinsko organizacijo v podjetju Pol-di v Kladnem. S tem je bilo omogočeno nam, da se še bolj spoznamo s Čehoslovaško, pa tudi češkim mladincem, da vidijo našo deželo in kar je za njih še važnejše, da doživijo morje, kar je velika želja slehernega Čeha. V mnogih primerih je to dolgoletna želja, saj ni lahko pre-

mostiti težav, ki se pojavijo med željo in realizacijo. Že za dovoljenje za prestop meje morajo čakati šest tednov in tudi takse za to dovoljenje niso nepomembne. Vsak njihov državljani mora za sleherni prestop prek meje plačati 147 KCS, kar pri mladih praktično predstavlja desetinno plače. Uradno pa lahko menja le do 10.000 S din. To jih sili na iskanje dinarjev po vseh možnih poteh, seveda dokler so na razpolago češke krone.

Mesečna plača češkega de-

lavca znese v najboljšem primeru 2.000 kron, poprečje je seveda precej nižje. Njihove cene so pri nekaterih artiklih sicer nekaj nižje, vendar ne izenačujejo plače češkega in našega delavca.

Mislím, da moramo dati naši mladinski organizaciji glede te zamenjave vse priznanje, saj s tem omogoča našim ljudem, da vidijo Čehoslovaško in njene zanimivosti, po drugi strani pa daje možnost, da mladi Čehi doživijo Jugoslavijo. Težave, ki nastopajo zaradi razlike v intere-

Viktor Gregorač (na sliki), je takoj po streljanju talcev na Koroški Beli, to grozovito dejanje opisal prijatelju Mihiu Klinarju, ki je ob tej priliki napisal objavljeno pesem.

sih, čeprasti, delati, bi, žn, njemu, sega, bi mu, magar, ko do, mlad, kje no, tabor, stor, z zni, pet ra, ga let, di če, pust, zacija, Jaz, ja po, živel, do 21, oblet, skega, V n, dneva, v poč, ne K, njem, reki, domo, ga p, km d, nju d, nje, V, Kopar, mena, smo, prej, ta čas, du P, 80 km, tam, zato, vidni, gale, sta, V, cah, smo, V R, zili, izvan, Vacla, to se, čeru, smo, radiu, Da, kom, avgus, silo, se do, Pragi, Ze, bile V, solziv, pa na, pri k, vojak, ših n, vensk, Ljubl, slova, nik s, Vacla, se je, sežga, lach, nik t, pod, sta z, ložiti, Ljud, li st, skan, Poj, jimi, skuš, doho, mest, ljud, sed, grup, rile

85

Tine pogleda mlado gospo, ki se mu ta hip zdi, kakor da je angel, o kakršnih je davno nekoč slišal pri verouku in v katere verujejo lahko samo otroci, če že v ranih otroških letih ne spoznajo, da je angel varuh, ki te ne more obvarovati pred revščino in ki te ne more nasititi, navadna laž, ker bi drugače angel, ki lahko vse izprosi pri bogu, ne gledal tako brezbrizno, kako otroci brezposelnih staršev stradajo in hirajo, če si ne znajo sami pomagati, kakor si je znal v otroških letih on tako, da je sošolcu Slavku pisal naloge, Slavko pa ga je zalagal z malicami, s katerimi se je nasitil mnogo bolj kakor doma ob vodenju juhi in krompirju. Brez teh malic bi najbrž nikoli ne zrasel v takega fanta, kakršen je. In seveda tudi od drugih stvari, ki jih je našel v gozdu ali kjerkoli v naravi. Poznal je vse stvari, ki so užitne. Ne polži ne žabe se mu niso gnusile, kakor se gnusijo večini tukajšnjih otrok; čeprav pravijo, da so te stvari na Francoskem prave poslastice in hrana bogatih.

»Kaj misliš,« vprašuje mlada gospa gospo Wildbachovo, a Tine zaman čaka na odgovor, ker se prav tedaj odpro vrata v kuhinjo, na vratih pa se pojavi sam inženir Wildbach, ki se zdi Tinetu kakor prikazen, nič dobrega obetajoča prikazen, ki mračno pogleduje Tineta in ki se mu pogled zvedri šele, ko stopi predenj lepa mlada gospa.

»O, Frau Hanna,« postane inženirjev glas prijazen, seže gospe Hani Waldnerjevi v roko in jo poljubi, kakor v filmih poljubljajo roke damam filmski junaki, takoj nato pa mlado gospo zasujejo vprašanja, če pride tudi Verner, in ko zve, da ne in da je Verner v Ljubljani, od koder se bo vrnil šele z zadnjim večernim vlakom, jo povabi, da bi ostala na večerji.

SIVO MESTO

In mlada gospa mu odgovarja. Nobene besede ni več slišati o Tinetu in Tine nenadoma začuti, da je zopet samo najet brezposelni delavec in da je najboljše, če se vrne v drvarnico.

»Hvala za malico, delat grem,« pravi in gre, ker mu nihče več ne reče, naj poje do kraja.

»Kdo pa je tale?« sliši že v predsobi Wildbachov glas, a ničesar ne razume, ker v kuhinji govorijo nemško že od trenutka, ko je vstopil inženir. Tudi prej ni Tine razumel, ničesar, vseeno pa je uganil, da ne govore več o njem in da se najbrž sploh ne bodo več spomnili nanj.

»Pa je mlada gospa že tako lepo napletla pogovor,« je Tinetu žal, ker je inženir že prišel, saj bi drugače lahko mnogo več povedal o sebi in si morda potem s pomočjo obeh gospa pridobil naklonjenost pri inženirju, ki bi mu lahko z eno samo besedo odprl pot v tovarno. Zdaj seveda iz vsega tega ne bo nič. Mimo tega ga je inženir tako pogledal, kakor bi ga hotel prebosti s pogledom. Siv led je v inženirjevih očeh, da človeka, če ga pogleda, zazebe v dušo, kakor da se ga je dotaknila ledena ostrina noža. Ni čuda, da je inženir Wildbach med tistimi inženirji, ki vzbujajo v delavcih strah in trepet in ki jih delavci zato najbolj sovražijo. Baje človeško tople besede še niso slišali iz njihovih ust, marveč samo rezke ukaze in psovke, kakršnih so deležne uboge vojaške pare po vojašnicah. Po teh psovkah slovi zlasti obratovodja v žični valjarni, pa tudi inženir Wildbach ni izbirčen pri besedah, kadar kriči na delavce in jih psuje. Eden najhujših je, najbolj pasjih. Skoro tak je kakor inženir Rakar v jeklarni, inženir, ki ga delavci med vsemi inženirji najbolj sovražijo.

Vse to ve Tine iz pogovorov, ki jih je slišal od drugih. Zato mu niti na misel ne pride, da bi izrabil nocojšnjo priložnost in prosil inženirja Wildbacha za uslugo, ki bi izpolnila v trenutku vse Tinetove želje. Inženir bi ga najbrž niti ne poslušal do kraja in bi njegove besede presekjal že s samim pogledom, da bi Tinetove besede pri pričami zamrle na ustnicah, kakor da so mu primrznile na jeziku, mimo tega pa

bi se ga inženir zapomnil in mu za vse čase zaloputnil vrata v tovarno.

»Brez dvoma, prav nič bi mi ne koristilo, če bi ga prosil,« je Tine prepričan. »Prej se bo omeščal Marej kakor ta inženir!«

In v takem prepričanju se spreminja Tinetovo razpoloženje. Pozablja na prijaznost mlade gospe; najbrž bi nanjo sploh več ne mislil, ko bi mu ne obljubila dela v prihodnjih dneh. Pozablja na dobro in obilno malico, ki mu ni več teknila, čim je ujel ledeni inženirjev pogled in je ni pojedel do kraja. Pa je bil lačen in je še lačen, kar čuti tudi po utrujenosti, na katero pred malico ni mislil in med malico v pogovoru z gospema nanjo popolnoma pozabil, kakor da mu jo je snela z rok in ramen prijaznost, ki je ni pričakoval, potem pa mu je utrujenost zopet naložila na ramena inženirjev prihod, in ga obremenil tako zelo, kakor da mu je s svojim mračnim in ledeno sivim pogledom obesil na roke in hrbet svinčeno težo, da zdaj komaj zmaguje pospravljanje po drvarnici in dvorišču ob soju žarnic, ki razsvetljujejo drvarnico in dvorišče.

»Hm, celo v drvarnici imajo elektriko, midva z mamom pa je nimava,« vidi Tine v drvarnici mnogo udobnejši prostor za bivanje, kakršnega imata z materjo v stari leseni kolibi. »Tovarna ima svoje elektrarne in elektrika v tovarniških stanovanjih je zastoj. Na pretek jo imajo...«

Tine se ne zaveda, da postaja zavisten in godrnjav kakor vselej, kadar spozna, da je njegovo prizadevanje, da bi se rešil usode brezposelnika, zaman in da se njegove sanjarije spreminjajo v vedno težjo skalo, ki jo mukoma vali navzgor in ko misli, da jo bo prevahal na vrh, mu zmanjka moči, in skala, s katero je mislil zgraditi grad v oblakih, se neusmiljeno zatrkla navzdol in ga potegne s seboj še globlje na sivo brezlično dno družbe.

Vse je zaman! Vse je zaman!

Živeti moraš usodo, v kakršno te je položilo življenje!

Ni ji moč uteči! Ni je moč spremeniti!

Gradov v oblakih ni! V oblakih jih ne moreš zgraditi!

S človekom se zgodi samo to, kar mu je določeno!

S takimi mislimi končuje Tine delo in potem odhaja v Wildbachovo stanovanje. Ko pozvoni, mu pride odpret starikava in škrbasta služkinja.

»Gotov sem,« pravi Tine in čaka na pragu, da mu bodo odšteli plačilo.

»Vstopi, fant! V kuhinjo stopi!« ukazuje služkinja z glasom, kakor da posnema gospo Wildbachovo.

In Tine vstopi in se bliža kuhinji z negotovimi koraki.

Kuhinja je prazna. A samo za trenutek, potem se odpro vrata iz jedilnice in Tine zagleda pred seboj inženirja.

»Si gotov?« ošvrkne Tineta ledeno vprašanje.

»Gotov, gospod inženir,« pritrjuje z glasom, ki zveni plaho in tuje, kakor da teh besed ni izrekel on, marveč nekdo drug.

»In koliko zahtevaš?« ga ledeno motri inženir.

»Kolikor menite, da sem zaslužil,« Tine ne upa povedati cene.

»Zaslužil? Zaslužil? Kako naj jaz vem, koliko si zaslužil. Za placarje,« primerja Tinetovo delo z delavci na planem, »ne vem, koliko zaslužijo na uro. Vem samo za ključavničarje, strugarje, livarje... Naj te plačam torej kot ključavničarja?«

»To, seveda, ne,« pravi Tine, ker ve, da je ključavničarsko delo dražje kakor težaško.

»Torej nisi ključavničar?« se inženirjev pogled še bolj izostri.

»Ključavničar? Res je. Izučen ključavničar sem,« vztrepeta Tine.

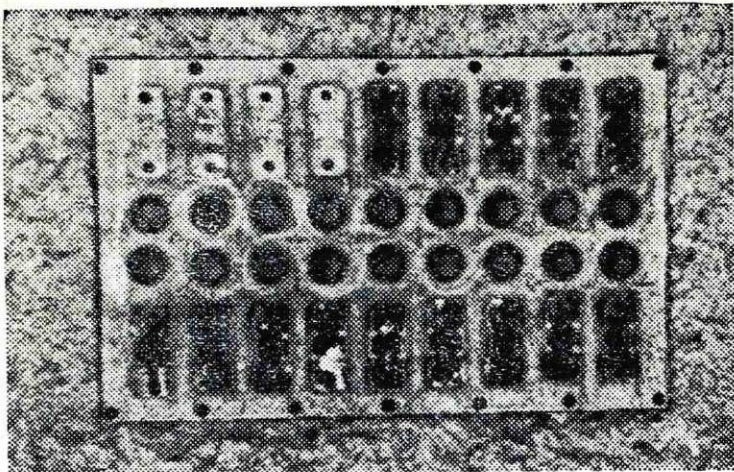
»In kje si se izučil?« vprašuje inženir.

»Pri gospodu mojstru Čupniku, gospod inženir,« se v Tinetu prižiga upanje, da to izpraševanje ni kar tako, marveč da sta za inženirjevimi vprašanji obe ženski in da so ta čas, ko je on delal v drvarnici, govorili o njem.

»Pri Čupniku?« inženir nagubanči čelo.

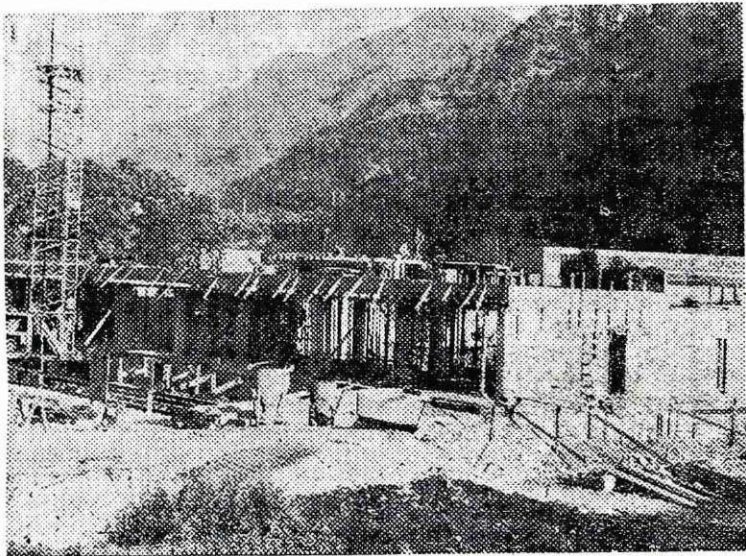
»Pri njem, gospod.«

»Potem se nisi izučil kaj prida,« oblijejo inženirjeve besede razgretga Tineta kakor leden dež, ki ne more biti drugega kakor novo razočaranje, nova utvara komaj prebujenega upanja. »Čupnik te ni imel za vajenca, imel te je za hlapca! Poznam jih, ki so se izučili pri Čupniku. Površna popravila po stanovanjih, a drugega nič, mein lieber!«

JESENIŠKA UGANKA. Kako dolgo bi razmišljali, če bi vas v nagradni igri vprašali, kaj je na sliki.

Upajmo, da odgovor ni težak, saj je na Jesenicah več takšnih prizorov. Na stanovanjskem bloku na Tomšičevi cesti št. 5 na Jesenicah, so pri vhodu stikala za hišne zvonce. Brez imen, ki so bila, a so sneta (na silo ali po želji stanovalcev), res ne vemo, komu so ta stikala in hišni zvonci sploh potrebni. Seveda, če je stanovalcem tako všeč, potem je tudi nam.

Zahodno od Krivčevega loga grade delavci SGP SAVA novo klavnico Mesarskega podjetja Jesenice. Dosedanja ne ustreza več potrebam niti po zmogljivostih niti prostorno, saj je stisnjena med stanovanjske hiše in cesto k objektom na jeseniškem travniku. Notranji prostori in naprave bodo moderno urejeni, svojemu namenu pa jih bodo izročili prihodnje leto. B. B.

Na Blejski Dobravi so praznovali

Obletnico, odkar so partizani na Lipcah porušili stolp za električno napeljavo, ki povezuje elektrarno v Zasipu in železarno, so proslavili s tem, da so organizirali pri spomeniku padlih borcev pred osnovno šolo lepo proslavo. V spomin na ta zgodovinski dogodek, ki bo ostal vaščanom Blejske Dobrave v trajnem spominu, vsako leto organizirajo krajevni praznik. Na proslavi se je ob lepem sončnem vremenu zbralo veliko vaščanov, tamkajšnja gasilska četa s praporom, cibicani in pionirji pa so pripravili več uspešnih recitacij, nekaj pesmi pa je zapel tudi jeseniški združeni pevski zbor pod vodstvom prof. Milka Skoberneta.

O pomenu krajevnega praznika ter o boju vaščanov proti okupatorju, ki so ga prezirali na vsakem koraku, je na nedeljski proslavi govoril tov. Ambrožič. Ob koncu svojega govora je opozoril tudi na to, da se skoraj na vseh kontinentih sveta še vedno bije boj za svobodo, kljub temu da je pri nas pa tudi drugod po svetu spomin na težke dni okupacije še vedno prisoten in ne bo nikoli pozabljen. Proslave so se udeležili tudi prvoborci — nosilci partizanske spomenice 41, ki so bili aktivni tudi na področju Blejske Dobrave, razen njih pa še svojci padlih borcev in žrtev fašističnega nasilja. Krajevne organizacije na Blejski Dobravi so se zelo potrudile, tako da je bila proslava krajevnega praznika zelo skrbno pripravljena in tudi izpeljana. -or

Razstava stanovanj in stanovanjske opreme

V dneh od 6. do 15. avgusta bo v novi stolpnici nad SUPER-MARKETOM-UNION na Jesenicah (nova blagovna hiša nasproti kolodvoru) odprta razstava stanovanj in stanovanjske opreme, ki jo prireja trgovsko podjetje MURKA Lesce in SGP SAVA pod naslovom STANOVANJE DANES. Razstava bo odprta vsak dan od 9. do 18. ure.

Obiskovalci razstave bodo ob tej priliki lahko obiskali tudi prodajalne nove blagovne hiše, ki je pripravila za jesen in zimo izbor blaga, ki ga potrebujete za sebe, svojo družino in opremo vašega stanovanja. Kot posebnost blagovnice MURKA je zelo velika izbira konfekcije, ki vam jo takoj brezplačno tudi popravijo, izredna najnovejša izbira zavese (100 vzorcev), ki jih prav tako takoj sešijejo in seveda tedenska razprodaja raznega blaga, konfekcije, pletenin idr. — tudi za 50 % cenejše. V blagovnici pa dobite tudi vse, kar potrebujete za dojenčka ali vašega šolarja, kakor tudi zelo velik asortiment kozmetike.

Ogled razstave stanovanj in stanovanjske opreme izkoristite tudi za obisk blagovne hiše SUPERMARKET — UNION.

Lesene cevi za vodo

(Ob spominih: »Kako je nastala Kosova graščina«)

Naš bralec Franc Pristov iz Podkočne nam je poslal kratko razlago, kako so včasih izdelovali lesene cevi za vodo v zvezi s spomini »Kako je nastala Kosova graščina«, ki smo jih objavljali v Železaruju.

Take cevi so ponavadi izdelovali tesarji po hribih. Za to so imeli 1,60 do 1,80 metra dolge svedre, s katerimi so vrtali v ravna 20 do 25 cm debela debla. Običajno sta to delala dva tesarja hkrati iz obeh koncev s pet do šest centimetrov debelim svedrom. Spominjam se še, da so take cevi za vodo imeli še leta 1926 na Srednjem vrhu pri Mirkeljnu in Jurežu, ne vem pa, če jih imajo še danes. Kako so jih delali, sem videl sam, pa tudi oče mi je

o tem pripovedoval, ki je bil tesar.

Lesene cevi so sestavljali skupaj s pomočjo železnih obrobov, ki so jih izdelovali kovači. Polovico obroča, dolgega 12 do 16 cm, so najprej zabili v eno cev, potem pa so zraven pritiskali še drugo. Ponavadi so bile take cevi za sestavljanje dolge tri metre in pol. V Srednjem vrhu so imeli speljano vodo po lesenih ceveh v dolžini 150 do 200 metrov.

Pripis uredništva: Našemu bralcu Francu Pristovu se zahvaljujemo za nazorno razlago izdelave lesenih cevi. Hkrati pa prosimo tudi ostale bralce, da nam pomagajo dopolnjevati spomine iz preteklosti, ker le tako bomo lahko prispevali objektivni delež k zgodovini naših krajev.

Anton Zupan

Praga v avgustu 1969

(nadalj. z 8. in 9. str.)

črnih. Le redko kje še opaziš foto kamero, ki ukrade prepovedan posnetek. Tu namreč policija ni obzirna. Najmanj je odvzem filma, če ni odvzet aparat, ali kar na mestu razbit. No, naši fantje kot dekleta so prinesli precej teh prepovedanih sadov. Smo pač uporen narod. Nobena redkost ni videti dveh treh policajev, ko vodijo vroče ljudi na hladno.

Ko od blizu ogledujemo oklopnjake, priteče iz stranske ulice večja skupina ljudi, od koder so jih pregnale gumi-jevke. Poleg nas stojijo policaji se zaženejo vanje in mlatijo, kamor pač pade. Videl sem, da niti policaji niso vsi s srcem v službi. Ti

z gumi-jevkami udarjajo mi-mo, ali pa udarjajo samo s koncem. V tej nastali zmedzi zgrabi policist našega Andreja za roko in že dvigne gumi-jevko. Le-ta hitro pokaže pasoš in krikne »Jugoslavc«. To ga je rešilo sigurnega udarca. Le malo za tem se isti dogodek ponovi z Omanom. Na odločno zahtevo policije se le malo umaknemo. V stranskih ulicah kar naprej pokajo petarde in vpijejo mokri ljudje. Voda, gumi-jevke, kamenje in vpitje, to traja kar naprej. Ob 21. uri poskusimo nazaj do avtobusa. Večkrat zaman. Nekje policija ne pusti, drugje človeški zid. Končno nam uspe. Med potjo naletimo na bari-kado prek stranske ulice.

Čez njo so nametani nekakšni leseni vozički. Policijski avto pridrvi proti oviri z zavijajočo sireno. Komaj je ustavil dovolj zgodaj. Mora se vrniti, ker posamezni policisti ne upajo na cesto.

Maló pre 22. uro smo pri avtobusu. Odpeljemo se polni grozečih vtisov v našo bazo.

Naslednji dan 21. avgusta smo zopet v Pragi. Ta dan se je začelo preje, vendar skoraj po istem voznem redu, le z razliko, da je veliko število policajev s kordoni in in oklepni vozili zaprlo že okrog dvanaest ure vse do hode na Vaclavski trg. Ko grem mimo takšne blokade, me že starejši Čeh spozna in pravi zaradi plina ves v sol-zah: »Ti Jugoslovan, poglej

kaj se dela tu. Poglej topove in mitraljeze, namenjene nam, poglej oklopniške in policaje in temu pravijo Rusi bratska pomoč. Če je nemirna Češka, nam pošljejo na vrat slovaško policijo, če je nemirna Slovaška, pošljejo tja Čehe in tako zavestno vrtajo v našo rano.«

V stranski ulici, že izven blokade, naletim na ženo, ki glasno opozarja moža, naj bo pameten in naj preneha z demonstracijo. On jo živčno ozmerja. V tem pride možki v čeladi, na pogled zelo podobnega prometnemu miličniku in moža odpelje. Takoj za tem se ljudje zgmejo okrog ženske, jo stisnejo v krog in ji eden za drugim očitajo: »Vas deset odstotkov takih komunistov prodajate našo deželo Rusom. Zaradi vas je danes v Pragi pomanjkanje mesa in krompirja, 70.000 članov partije je zaradi vas odstopilo, se boš ti še vedno prodajala? Izdajalka naro-

da.« Takšne in še slabše besede je morala poslušati tri-četrt ure. Redko je rekla kaj nazaj. Gruča pa je postajala vedno večja, vedno bolj grozeča. Na močnejši žvižg v bližini pa se mirno razide.

Ker sem že predaleč zašel, me je zaskrbelo, bom sploh še mogel priti do avtobusa. V vsaki ulici je bilo nasproti policijskega kordona vse več ljudi, prehod pa vedno težavnejši. Po nekaj ovinkih sem izgubil smer. Karta mi nič ne koristi, ker zaradi solznih oči nič ne vidim na njej. Vprašam bližnjega. On zavpije vame: »Co si ti, Ruski?« Bližnji ljudje takoj reagirajo. Ne vem, kako bi se izmazal, če bi bil res. Ko izve, kdo sem, se mi opraviči in mi pokaže smer. Na drugi ulici ljudje obmetavajo polici-ste s kovanci in pri tem vpijejo: »Plačani hlapci, da bo- ste boljši hlapci svojim go-spodarjem, svinje policijske.«

S skupščine občine Jesenice

Seja sveta za družbeni plan in finance

V četrtek 28. avgusta je bila 2. redna seja sveta za družbeni plan in finance pri skupščini občine Jesenice. Po sprejetju poslovnika za delo sveta so navzoči razpravljali o sedemmesčni realizaciji proračuna občine, razprava je bila toliko kritičnejša, ker so dohodki proračuna občine za okroglo 13 % pod predvidevanji. Večji izpad je pri dohodku od davkov in taks, zaradi oprostitvi železarni Jesenice pa tudi pri prispevku za uporabo mestnega zemljišča. V podrobnem so podatki naslednji:

	plan 69	realizacija	%
prispevki	4.799.440	2.681.757	56,35
davki	3.902.000	2.008.130	51,46
takse	750.000	215.226	28,70
prispevek za mestno zemljišče	2.550.000	698.165	27,38
drugi dohodki	862.811	2.338	2,71
prenesena sredstva	207.249	207.249	100,00
SKUPAJ DOHODKI	13.031.500	5.812.865	44,61

Nekoliko boljša realizacija proračuna občine je, če iz vzamemo prispevek za uporabo mestnega zemljišča — 48,80 odstotka. Denar za uporabo mestnega zemljišča se uporablja namensko.

Izdatki proračuna so bili v skladu z dohodki.

Zaradi neugodne finančne situacije na seji niso razpravljali o prošnjah za razne dotacije, pač pa bodo to storili v zadnjem četrtletju, če bo kaj boljša realizacija proračuna.

Na seji sveta za družbeni plan in finance so razpravljali tudi o predlogu odloka o cenah geodetskih storitev. Skupščina občine je 1966. leta sprejela odredbo o zaračunavanju geodetskih storitev, vendar je bilo medtem sprejetih več republiških predpisov, tako da je bilo potrebno uskladiti omenjene akte.

Odlok o cenah geodetskih storitev določa cene za storitve občanom, organom in organizacijam, ki jih lahko izvršuje občinski upravni organ pristojen za geodetske zadeve izven rednega vzdrževanja zemljiškega katastra.

Med take storitve štejejo:

- parcelacije zemljišč za urbanistične namene,
- zakoličbe zgradb in objektov po zazidalnem načrtu,
- izdelave geodetskih načrtov za potrebe lokacijske dokumentacije,
- delitev parcel po vnaprej določenih pogojih,
- vzpostavljanje stanja na zemljišču tako, kot je evidentirano v načrtih in katastrih,
- razmnoževanje, povečava ali pomanjšava načrtov in kart,
- vzdrževanje katastrskih komunalnih naprav in objektov po naročilu komunalnih organizacij.

Cene po odloku pa znaajajo: za terensko delo 30 N din, za pisarniško delo 22 N din in za figurantsko delo 10 N din. Pri tem je treba povedati, da so te cene samo za efektivno delo. Posebej se zaračunava izdelava posestnega lista po mehanografski metodi po ceni 2,50 N din za en izvod, medtem ko se potrošni material in prevoz zaračunava v skladu z veljavnimi predpisi.

O predlogu bosta razpravljala še oba zbora Sob Jesenice.

Na seji sveta za družbeni plan in finance so razpravljali še o nekaterih zemljiških zadevah in drugem. Gostinsko enoto Železar so oprostili plačila prometnega davka od vina, prodanega ob priliki proslave 100-letnice Železarn na Poljanah. Športnemu društvu Kranjska gora so preložili rok za plačilo prvega obroka od posojila 80.000 dinarjev na prihodnje leto. Športni delavci in drugi so pokazali namreč veliko prizadevanosti in vložili dosti prostovoljnega dela pri gradnji športnega doma za Gmajnico.

Gledališču Tone Čufar pa so iz proračunske rezerve pokrili lanskoletno izgubo v višini 17.182,14 dinarjev. T. L.

NOVI FRIZERSKI SALON V RATEČAH — Rateče so vrata v Jugoslavijo in v Italijo. Zaradi tega postajajo vedno bolj turistično pomembne. Turizem pa zahteva čim več uslužnostnih obrti. V zadnjem času so Ratečani dobili novo trgovino, mesnico, pogrešali pa so frizerski salon. Po adaptaciji praznega prostora v središču Rateč je Majda Sitar iz Ljubljane odprla lepo urejeni frizerski lokal, s tem pa je Ratečanom prihranila mnogo dragocenega časa, kajti k frizerju so se morali voziti v Kranjsko goro. Najbolj zadovoljni pa so prav tisti, ki se vozijo v službo na Jesenice, saj so s časom najbolj na tesnem.

NOVO NASELJE NA HRUŠICI. Na Hrušici raste novo naselje stanovanjskih hiš, ki so stilno lepo zidane in urbanistično okusno razporejene.

Slavje škofjeloške muzejske dejavnosti

V nedeljo, dne 31. avgusta 1969 je Škofjeloški muzej slavil svojo 30 letnico uspešnega delovanja. Nabito polna dvorana na Škofjeloškem gradu, članov Muzejskega dru-

štva, prijateljev muzejske dejavnosti v Škofji Loki in najvišjih predstavnikov naših kulturno-znanstvenih ustanov, je bil dokaz velike popularnosti te ustanove. Kakor vse ustanove te vrste se je tudi Škofjeloški muzej le s težavo prebival in utiral pot navzgor. Profesor Franc Platinina je v svojem govoru lepo opisal razvoj muzejske dejavnosti Škofje Loke in težave s katerimi so se srečevali. Predsednik občine Škofje Loke tov. Krvina je v pozdnem govoru podčrtal veliko važnost in pomen škofjeloške muzejske dejavnosti in obljubil vso moralno in materialno pomoč.

Popoldan je bilo v Železnih odkritje spominske plošče delavcem muzejske dejavnosti v Železnikih in otvoritev prenovljenih muzejskih zbirk fužinarstva, gozdnega in lesnega gospodarstva tega kraja.

Leta 1973 bo Škofja Loka slavila 1000 letnico svojega obstoja. Že sedaj se Škofjeločani pripravljajo, da bodo kar najbolj dostojno proslavili ta veliki zgodovinski praznik.

J. R.

Vedno več je plina. Iščem izhoda in rinem. Enkrat skozi množico, drugič skozi policijo, ki pa me na vsakem stiku živčno odganja, nespodobna, da mi pokaže smer, še manj, da mi pokaže taksi, ki bi bil pripravljen peljati. Od njih izveš samo — beži!

Dobre četrte ure pred odhodom sem le našel avtobus. Vsedem se malo vstran na klop in si privoščim cigareto. Prisede starejša ženica in me vpraša, če sem Jugoslovčan. Potem odpre torbico in mi pokaže knjigo. Zna celo malo srbohrvatsko. Odpre mi stran, kjer je podpisan avtor in pravi: »Ta človek je v ječi, ker je v tej knjigi opisal resnično življenje naših ljudi. Tudi meni bi ne bilo dobro, če to knjigo dobijo pri meni.« Policijska patrulja pa se sprehaja v neposredni bližini. Pravi, da je že bila večkrat v Jugoslaviji, da je to lepa dežela in da so tam dobri ljudje. Ko pa gre s pogledom

prek velikega trga starega mesta, kjer na vsakih nekaj deset metrov hodi policijska patrulja in nezaupljivo opazuje ljudi, ji pade solza na torbico, ki jo prižema k sebi. Tu ni bil kriv plin!

Oglasi se zvočnik, ki jih ne manjka. Z mirnim glasom počasi poudarja: »Občani Prage. Včeraj so pozamezne manjše skupine poskušale kaliti mir v našem mestu. Razbijali so izložbe, s kamenjem obmetavali civilna vozila in delali škodo na javnih napravah. To so storili zločinci, kontrarevolucionarji, izvržki našega naroda. Pozivamo vas itd.« Vse te fraze so povsem nasprotno od resnice.

Ko nas je že nekaj vstopilo v avtobus, stopi na stopnico med vrata prileten moški in nam brez vprašanja, kdo smo, govori: »Jugoslovani bodite pozdravljeni, pozdravite Tita! Vi ste znali obdržati svobodo, znali ste ostati svoji. Mi smo pa pro-

dani! Naši voditelji so hlapci. Zdravi! In odide. Čez nekaj minut se vrne, tokrat s polno roko značk. Ponudi nam jih z besedami: »Vzemite si to za spomin na nesrečno Prago. Pet let sem bil zaprt, ker sem hotel verjeti v svobodno življenje. Naša svoboda je gumejka in tank.« Ves v solzah nam stisne roko in se posloviti. Ostali smo brez besed.

Takšnih stikov z nepoznanimi Čehi je bilo veliko, koder in kjer si hotel. Mislim, da to veliko pove.

Nekaj kilometrov od Sole nic je zgodovinski muzej. Tja smo tudi naredili izlet. Z manjšo skupino sem se toliko zadržal, da smo imeli le še pol ure časa do odhoda, ogled tega muzeja pa traja eno uro. Zato sem prosil upravnika, naj nam omogoči ogled v pol ure. Za vodiča nam je določil neko študentko. Zelo se je potrudila, da bi nam ustregla. Ob izhodu pa je vsakemu posebej stis-

nila roko, vsem pa izročila pozdrave: »Pozdravite Tita in svobodno Jugoslavijo.« V obeh so se ji lesketale solze.

Ko v Pragi v restavraciji pijem pivo, prisede starejši moški in začne pogovor: »Pozdravljali smo osvoboditelje.« mi pravi. »Pa smo se zmotili. Doživljamo novo okupacijo, policijski teror in meenakopravnost. Koliko ruskih komunistov je umrlo od Moskve do Berlina, umrlo zato, da se na svetu odstrani zlo, ki je takrat teptalo osnovne pravice človeka. Mar ni bilo škoda teh ljudi. Stranka, ki je za svojo idejo žrtvovala milijone svojih članov, danes isto idejo tepta. Le kako se more kaj takega zgoditi. Naši ljudje masovno vračajo članske izkaznice. Komunizem je najbolj osovražena beseda na Češkem, saj to še zdaleč ni, kar počenjajo pri nas, morda monarho-kapitalistični sistem. Nimamo v kaj upati. Naš največji sovražnik

je geografski položaj naše dežele. In škoda za nas nepopravljiva, mi nimamo Tita.« Razjokal se je, mi stisnil roko in odsotno odšel.

Radio Ljubljana 24. 8. 1969 poroča: »Vsi trije voditelji Češkoslovaške so podpisali zakon o sojenju po hitrem postopku vsem, ki kalijo javni red in mir. Na podlagi prijave organa za red in mir se brez zaslišanja kaznuje do štiri mesece zapora, 5000 Kč. in pet let prepovedi bivanja v mestu.«

S tem bodo verjetno svoje dosegli? Še več! Dosegli bodo neizmeren prezir do vsega, kar je bilo še pred desetletjem sen in cilj slehernega delavca in diskriminacijo lastne politike.

Mislim, da je prav, da naši ljudje te stvari bolje spoznajo, da ne bi prehitro pozabili, kaj imamo, kako naj to čuvamo, da bi lahko tudi očevali.

Oddelek za delavsko gibanje in NOB mora dobiti ustrezne prostore

S 1. septembrom se je od aktivne službe v našem tehničnem muzeju — oddelku za delavsko gibanje in NOB poslovil Franc KONOBELJ - Slovenko. Skoraj sedem let je deloval na tem delovnem mestu, pred tem pa je bil več let tudi aktivni sodelavec Gorenjskega muzeja NOB v Kranju. Skupaj s pokojnim Johanom Bertoncljem pa sta bila pobudnika raznih publikacij iz NOB in mnogih drugih akcij za zbiranje zgodovinsko-dokumentarnega gradiva iz NOB. Ob njegovem odhodu iz muzeja smo ga prosili za kratek razgovor, kajti zelo redki so še danes, ki bi tako zavzeto in vztrajno delali na zbiranju dokumentov, najsi si bo iz zgodovine delavskega gibanja ali NOB, ali po vojne razvoja, kakor je to delal Slovenko.

VPRAŠANJE: V teh sedmih letih, kar si bil ti na oddelku, je bilo narejenega zelo veliko. Zbranega je bilo ogromno zgodovinsko-dokumentarnega gradiva in eksponatov, ki bi sicer propadli ali bili zavrženi. Ob tvojem odhodu bi nas predvsem zanimalo, kam bi morala biti usmerjena dejavnost oddelka v prihodnjem obdobju?

ODGOVOR: Mislim, da bi bilo predvsem potrebno s tem delom nadaljevati. Pri borcih in aktivistih iz NOB pa tudi pri drugih občanih je še vedno mnogo dragocene dokumentarnega gradiva in eksponatov, najsi bo iz časa NOB ali naprednega delavskega gibanja. Še več, zbiranje gradiva bi morali še razširiti tudi na ostale predvojne organizacije in društva. Mi smo doslej zbirali gradivo predvsem od naprednih organizacij in društev, ki so bila pred vojno preganjana, medtem ko od ostalih nismo zbirali, čeprav so tudi le-te dale svoj doprinos h kulturni podobi in dinamiki družbeno-političnega življenja na Jesenicah. Ker je bila vsa predvojna politična, kulturna in druga dejavnost na Jesenicah povezana z jeseniško železarno tako kakor danes, bi morali tudi v bodoče z razgovori s še živimi starimi delavci dopolnjevati ta razvoj oziroma zgodovino, ki je bila med seboj organsko povezana oziroma pogojena.

Kot domačin, barec NOB, pa še vedno pripisujem pomembno mesto zbiranju gradiva in eksponatov iz prvega obdobja narodnoosvobodilnega gibanja, to je obdobju julijske in decembrske vstaje. Ob tem moram pripomniti to, da še do nedavnega na našem koncu, to je na zgornjem delu Gorenjske, nismo imeli tistega zunanje, širšega priznanja za narodnoosvobodilno gibanje in vlogo, ki smo jo odigrali, kakor nam jo danes že priznavajo razne študije in zgodovinsko-dokumentarne raziskave. Prav gotovo ima za to tudi precejšen delež zbrano zgodovinsko-dokumentarno gradivo tako pri nas na Jesenicah, kakor v Kranju in drugod ter seveda številne zgodovinsko-dokumentarne razstave iz NOB, ki smo jih prirejali.

Moram pa priznati, da brez razumevanja Železarne in ob-

činske skupščine ne bi dosegli takih rezultatov. Prepričan sem, da bo tak odnos ostal tudi v bodoče in da bo razumevanje obeh še naprej omogočalo nadaljnji razvoj oddelka za delavsko gibanje in NOB pri tehničnem muzeju Železarne.

VPRAŠANJE: Kaj bi po tvojem mnenju morali še narediti, da bi vloženo delo za zbiranje gradiva prišlo bolj do izraza?

ODGOVOR: Moja velika želja je, tako kot predstavnik občinske organizacije ZZB NOV, kakor večletnega muzejskega sodelavca, da oddelk za delavsko gibanje in NOB pri tehničnem muzeju dobi ustrezne prostore. Sedanji prostori v izmeri 80 do 90 m² v nobenem primeru ne ustrezajo za prikaz predvojne revolucionarne gibanja, NOB in povojnega razvoja, ki ga bo potrebno tudi načrtno dopolnjevati. S tem, da že toliko časa odlagamo rešitev tega vprašanja, kažemo nehoti tudi podcenjevalni odnos do svoje revolucionarne preteklosti. Pričakujem in prepričan sem, da bomo to vprašanje na Jesenicah tudi rešili in spoznali, kakšne izredne vzgojne vrednosti je ta dejavnost. V zadnjem času, kljub zelo bučnim polemikam o številnih muzejih in zbirkah, v Sloveniji še vedno nastajajo novi muzeji in zbirke, le na Jesenicah mislimo, da je nepotreben. Tudi povsod ma svetu izkoriščajo najmanjše možnosti za popularizacijo svoje zgodovine, svoje preteklosti.

Prepričan sem, da bo ta ideja tudi pri nas prodrla in da se bo oddelk razvijal tudi naprej in s svojimi občasnimi razstavami prispeval k razvijanju tradicij iz narodnoosvobodilne borbe in k vzgoji mlade generacije.

Ob mojem odhodu iz oddelka se zahvaljujem vsem za pomoč in sodelovanje, pa tudi vsem tistim imenovanim in neimenovanim darovalcem posameznih dokumentov in eksponatov, s katerimi so nam pomagali graditi naš oddelk in dopolnjevati zgodovino našega območja. Tudi njihova zasluga je, da NOB na našem območju dobiva nove razsežnosti in ustrezno mesto tudi v slovenski zgodovini.

Pripis uredništva: S tem razgovorom pa še daleč ne mislimo, da se bo tov. Slovenko povsem poslovil od te

dejavnosti, ki ga je toliko let priklepala in s katero je toliko let živel. Kot predsednik ZZB NOV in kot bорец bo prav gotovo med prvimi zagovorniki in tudi aktivnimi delavci še v bodoče, da se izražene misli uresničijo. Le tako bo njegov dolgoletni trud in trud njegovih sodelavcev dobro naložen in plačan.

Novi ravnatelj strokovnih šol ŽIC

Strokovni šoli ŽIC je vodil zadnjih sedem šolskih let prof. Branimir Lorenčič, ki je ob koncu minulega šolskega leta dal ostavko na delovno mesto ravnatelja. Z novim šolskim letom je nastopil novo in odgovornejše delovno mesto.

Po razpisu je prevzel mesto ravnatelja poklicne industrijske in tehniške srednje šole dipl. inž. Anton Zevnik, dosednji profesor metalurških predmetov na tehnični šoli. Z inž. Zevnikom je dobila jeseniška tehnična šola drugega ravnatelja inženirja, poklicna šola pa prvega ravnatelja inženirja. To je vsakakor lepo jamstvo za še večjo strokovno rast in pravilno vodenje šol, ki delujeta tesno ob jeseniški železarni.

Inž. Zevnik je dokončal poklicno šolo na Jesenicah. Po končani tehniški srednji šoli v Ljubljani je nadaljeval študij na ljubljanski tehniški visoki šoli, kjer je diplomiral

leta 1961. Do leta 1964 je bil asistent v martinarni jeseniške železarne, od takrat dalje profesor na jeseniški tehniški šoli in od 1. septembra je ravnatelj strokovnih šol ŽIC.

Želimo, da bi vodil šoli uspešno, s polno odgovornostjo, za vzgojo strokovnega kadra podjetju in podjetjem, ki so vedno bolj odvisna od strokovnosti članov kolektiva.

Višnarji razstavljajo v Del. domu na Jesenicah

Te dni je v mali dvorani Delavskega doma na Jesenicah odprta slikarska razstava likovnih del slikarjev amaterjev Lojzeta VIŠNARJA - Slavka, Ane VIŠNAR in Ljubice VIŠNAR - Mali. To je letos že šesta likovna oziroma deveta razstava, če vključimo še ostale razstave, ki jih prireja DPD Svoboda Tone Čufar Jesenice.

Vsi trije avtorji, oče in obe hčerki, se predstavljajo s 45 likovnimi deli od krajine, tihožitij do figuralike, slikane

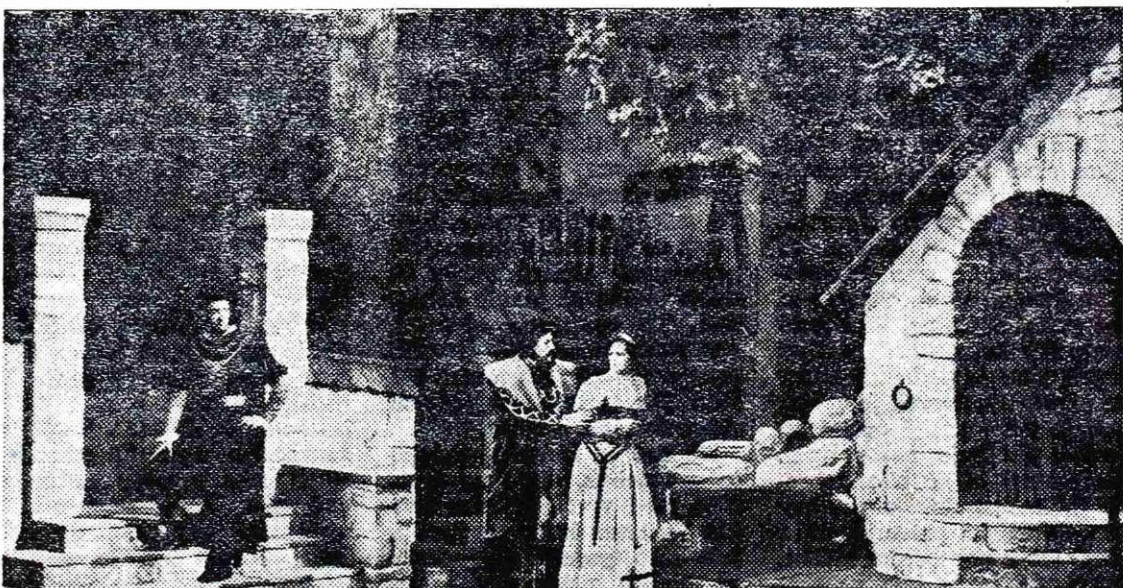
v olju. Razstavljena dela so neke vrste pregled njihove slikarske ustvarjalnosti zadnjih nekaj let. Sam Lojze Višnar, ki je obenem tudi mentor svojima hčerkama, pravi, da je na razstavi razstavljenega »nekaj plevela pa tudi nekaj klasja, kajti namen je bil prikazati nekajletno slikarsko ustvarjanje v prostem času.«

Razstava bo odprta do vključno 10. t. m. vsak dan od 9. do 12. in od 14. do 19. ure.

Prof. Brane Larenčič, svetovalec za strokovno šolstvo

Prof. Branimir Lorenčič, ki je vodil sedem šolskih let poklicno industrijsko in tehniško šolo ŽIC, je z novim šolskim letom prevzel dolžnost prosvetno pedagoškega svetovaleca za strokovne šole pri Zavodu za prosvetno pedagoško službo v Kranju. Kot ravnatelj strokovnih šol ŽIC ima velike zasluge za izboljšanje delovanja šol, preureditev šolskih prostorov in predvsem kabinetov. Njegova zasluga je tudi, da je jeseniška tehniška srednja šola dobila poleg metalurškega tudi strojni oddelk.

Hvaležni za vestno in strokovno delovanje na jeseniških strokovnih šolah mu želimo na novem delovnem mestu čimveč uspehov.

Želja mnogih Jeseničanov in okoličanov je, da bi jeseniški gledališčniki čimprej obnovili PLAVŽ — na sliki motiv iz premiere

OBJAVA

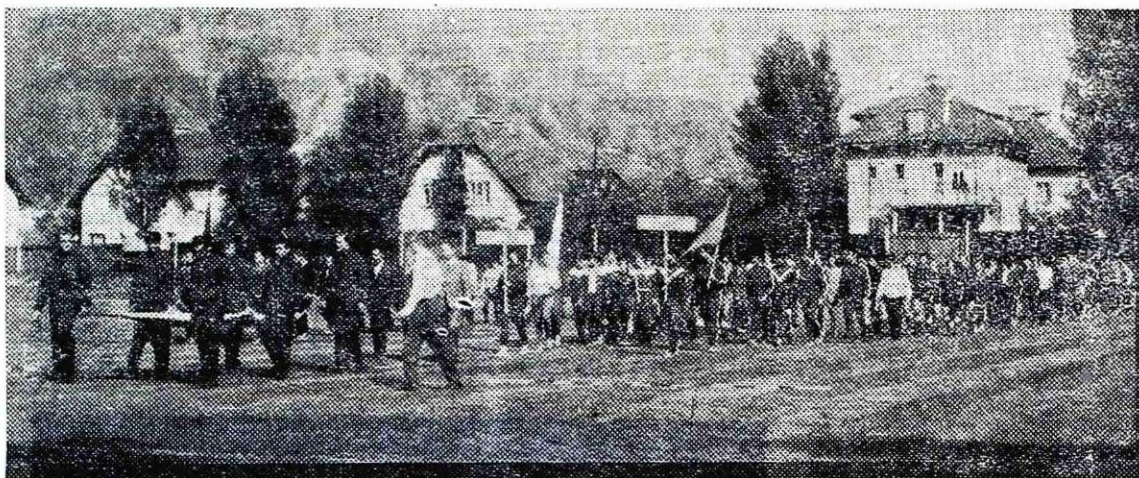
JEKLAR —pevski zbor jeseniških železarjev je pričel s sezono 1969/70. Vse dosedanje redne, občasne in tudi bivše člané vabi, da se vključijo v zbor. Vaje bodo vsak torek in petek od 20. do 22. ure v čitalnici Delavskega doma. Enkrat tedensko bo pred vajo enourni tečaj nemškega jezika.

Zbor, ki je imel v letošnjem letu že 15 nastopov, ima v septembru predviden izlet v Crikvenico, v oktobru gostovanje v Štornah in Beljaku ter v novembru na Jesenicah jubilejni koncert s sodelovanjem pevcev iz Štor in Beljaka. Doseženi uspehi v jubilejnem letu jeseniške železarne naj bodo zboru spodbuda za nadaljnje delovanje.

Odbor zbora JEKLAR

Zmagovalec troboja železarna Jesenice

»VI. letne športne igre slovenskih železarjev so za nami. Končale so se za nekatere bolj, za druge manj uspešno. Glavni namen je bil dosežen. Slovenski športniki metalurgi so s tem srečanjem okrepili povezanost ter jo še nadalje krepili in dajali zgled dobrega sodelovanja ne samo v pogledu športne rekreacije, ampak tudi na gospodarskem polju, to je v naši integraciji.« S temi besedami je zaključil VI. športne igre predsednik organizacijskega odbora Slavan Berlisk.

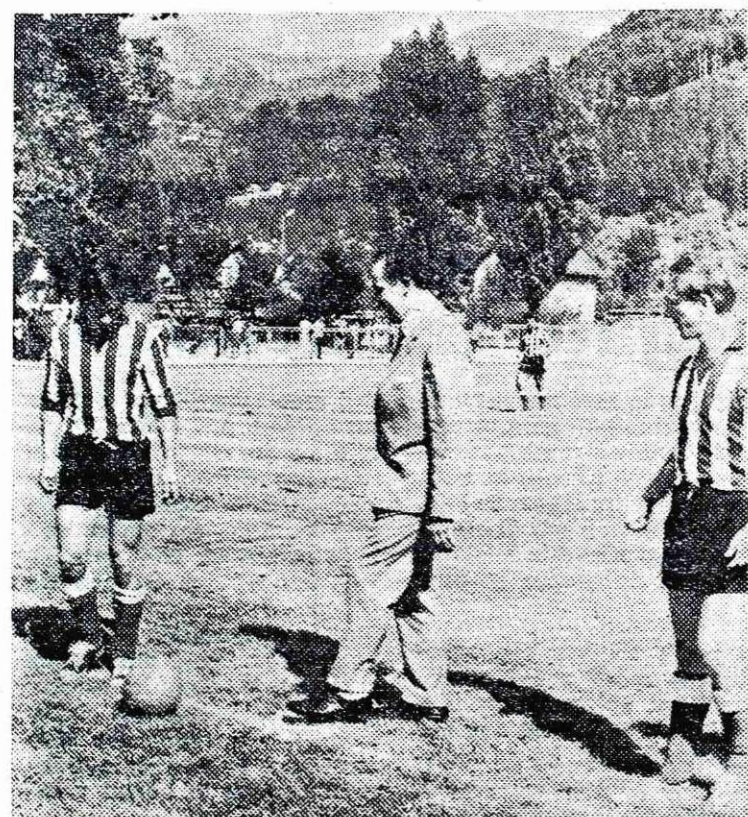
Otvoritev VI. letnih športnih iger slovenskih železarjev

Letošnje letne športne igre so bile za naše sodelavce več kot uspešne. V skupni razvrstitvi so zasedli prvo mesto, kakor tudi v vseh posameznih disciplinah, razen v ženski konkurenci v streljanju z malokalibrsko puško. To zadnje mesto nas pa še kljub vsemu uvršča na zmagovalni oder s 23 točkami. Železarna Ravne je zaostala za nami za pet točk, železarna Štore pa za 14 točk. Mirno lahko trdimo, da so naši športniki dosegli več kot smo pričakovali. Popolno priznanje pa smo poželi tudi, seveda po zaslugi marljivih funkcionarjev in sodelavcev, na organizacijskem in propagandnem področju. Lovorike, pokale in priznanja, požeta na vseh področjih, pa še bolj blestijo zato, ker naš kolektiv letos proslavlja 100-letnico obstoja. Jubilejno leto je tako zaklju-

čeno na rekreacijskem področju zelo uspešno.

Še bolj pa je razveseljivo, da so bile vse tekme zelo dobro obiskane. Naši sodelavci in občani so s tem sami potrdili, da ima rekreacija vedno več privrženecv in da postaja v tej ali oni obliki sestavni del vsakdanjega življenja. V športnih srečanjih je vedno več opaziti tudi naše starejše sodelavce. Tu imamo predvsem v mislih odbojkarje veterane, ki so se v soboto pomerili s sovrstniki iz Raven. Zmagali so Jeseničani s 3:1. Po končani tekmi so še vsi zadihani dejali, da bi takih srečanj moralo biti čim več.

Ce bežno preletimo vseh 48 ur, kolikor so trajale igre, lahko ugotovimo, da je sem ter tja le nekoliko zaškripalo. Toda te črne »pikice« ni so pokvarile celotnega vtisa, s kakršnim so po zadrževanju večine udeleženci odhajali na svoje domove.

Začetni udarec na prenovljenem nogometnem igrišču na tekmi Jesenice : Ravne, je imel direktor Železarne

REZULTATI:

PLAVANJE — 50 m prsno: 1. Brejc (J) 0.35,2, 2. Polanc (R) 0.40,1, 3. Godec (R) 0.42,8, 4. Tavčar (J) 0.45,0.
50 m crawl: 1. Brejc (J) 0.29,4, 2. Ropret (J) 0.30,8, 3. Kos (R) 0.33,3.

NAMIZNI TENIS — MOŠKI: Železarna Ravne : Železarna Štore 5:0, Železarna Jesenice : Železarna Štore 5:0, Železarna Ravne : Železarna Jesenice 1:5 (za Jesenice so tekmovali: Valentar, Buh in Stana).

NAMIZNI TENIS — ŽEN-SKE: Železarna Ravne : Železarna Jesenice 1:3 (za Jesenice sta tekmovali Krivec in Krajzelj).

ROKOMET: Železarna Jesenice : Železarna Ravne 13:9, Železarna Jesenice : Železarna Štore 14:6 (8:5), Železarna Ravne : Železarna Štore 25:5 (13:0).

ATLETIKA — TEK 100 m: 1. Jelovčan (J) 11,6, 2. Rožič (R) 11,9, 3. Oman (R) 12,2.

TEK 400 m: 1. Prašiček (Š) 54,6, 2. Stress (J) 55,1, 3. Čufar (J) 55,5.

TEK 1500 m: 1. Prašiček (Š) 4.13,5, 2. Bavče (R) 4.18,4, 3. Daksobler (J) 4.23,7.

BALKANSKA STAFETA 800 x 400 x 200 x 100 m: 1. Železarna Ravne (Bavče, Oblak, Vrabčič, Rožič) 3.40,1, 2. Žele-

STAFETA 3 x 50 m crawl: 1. Jesenice (Ropret, Tolar, Brejc) 1.34,4, 2. Ravne (Polajner, Kos, Gerdej) 1.38,8, 3. Štore (Tifengraber, Vrečar, Kozelj) 2.16,6.

STRELJANJE — posamezno moški: 1. Edi Dobravc (J) 257 krogov, 2. Pavel Jezeršek (J) 249, 3. Janez Otrin (J) 233.

Ženske: 1. Majda Kralj (J) 264, 2. Verber (Š) 252, 3. Hrovatič (R) 220 krogov.

EKIPNO — MOŠKI: 1. Železarna Jesenice 945 krogov, 2. Železarna Ravne 882, 3. Železarna Štore 876.

EKIPNO — ŽENSKE: 1. Železarna Štore 471 krogov, 2. Železarna Ravne 436, 3. Železarna Jesenice 433.

zarna Jesenice (Daksobler, Čufar, Stress, Jelovčan) 3:1,6, 3. Železarna Štore (Prašiček, Šorn, Lešnik, Franulič) 3.45,1.

MET KROGLE: 1. Škorjanc (Š) 11,48 m, 2. Potočnik (Š) 11,19 m, 3. Gnamuš (R) 11,07 m.

SKOK V DALJINO: 1. Čebašek (J) 5,89 m, 2. Lešnik (Š) 5,73 m, 3. Jelovčan (J) 5,66 m.

SKOK V VISINO: 1. Horjak (R) 1,65 m, 2. Razinger (J) 1,60 m, 3. Dokl (R) 1,55 m.

NOGOMET. Železarna Jesenice : Železarna Štore 6:4 (2:1), Železarna Ravne : Železarna Štore 8:7 (2:1), Železarna Jesenice : Železarna Ravne 2:1 (2:1).

ODBOJKA: Železarna Jesenice : Železarna Ravne 3:1.

Srečanje veteranov — izven konkurence: Železarna Jesenice : Železarna Ravne 3:1.

SKUPNI VRSTNI RED — MOŠKI IN ŽENSKE: 1. Železarna Jesenice 23 točk, 2. Železarna Ravne 18 točk, 3. Železarna Štore 9 točk.

— me

Čebašek — zmagovalec v skoku v daljino

Odbojkarji pred startom

V nedeljo dopoldne so se v Zagrebu sestali zastopniki II. zvezne odbojcarske lige zahod. Na skupnem sestanku, katerega je sklicala tekmovalna komisija, so bili zastopniki vseh klubov, razen mariborskega Branika.

Tekmovanje v II. zvezni odbojcarski ligi se bo pričelo 14. t. m. Slovenijo bodo na tem tekmovalnem zastopali: ravenski Fužinar, Branik, Izola in Jesenice, LR Hrvatsko Železničar iz Osijeka, Vukovar in Kaštel — Split, iz BiH pa Modriča, Brčko in Breza. Udeležbo zaradi finančnih težav pa so odpovedali odbojkarji Reke. Liga bo tako štela deset članov, v jenskem delu pa bodo odigrali devet kol. Na sestanku je bilo precej govora, da bi se tekmovalna II. zvezna odbojcarske lige prenesla v dvorane. Ker vsi prizadeti menijo, da ni na voljo dovolj telovadnic so sprejeli sklep, da se še naprej igra na odprtih igriščih, le v primeru slabega vremena se tekme lahko odigrajo v telovadnicah, ki morajo imeti meter prostora od igriščne linije.

Dopolnili so tudi nekatere sporne točke pravilnika tekmovalja ter jih prilagodili tako, da bodo moštva imela

čim manj finančnih težav in izdatkov. Sprejet je bil še sklep o izpolnjevanju lige. Zmagovalec II. zvezne odbojcarske lige odide na tekmovalje v I. zvezno odbojcarsko ligo. Če se iz te lige ne vrne nobeno moštvo, postanejo novi člani II. zvezne odbojcarske lige vsi trije republiški prvaki brez kvalifikacij. V primeru, da se iz I. lige vrne eno od moštev, pa so na vrsti kvalifikacije in to po vrstnem redu, ki so ga izžrebali v nedeljo v Zagrebu. Kvalifikacije bodo 4., 5. in 6. julija vsako leto. Prva organizira kvalifikacije BiH, druga Slovenija, tretja Hrvatska.

Vse tekme sodijo zvezni sodniki I. lige, ne smejo pa biti iz krajev, od koder sta nastopajoči moštvi. Tekme morajo biti odigrane v nedeljo dopoldan ob 10. uri. V primeru, da neko od moštev ne pride na tekmo, se kaznuje z denarno kaznijo 500 din, v drugem primeru pa z izključitvijo iz nadaljnega

tekmovalja.

Jeseničani se kondicijsko in psihološko zelo dobro pripravljajo na novo sezono in start v drugi zvezni odbojcarski ligi, ki se bo na Jesenicah pričela z drugim kolom, to je 21. t. m. s tekmo Jesenice : Jedinstvo Brčko. Poleg tega pa imajo odbojkarji Jesenic nekoliko težav z organizacijskim odborom, predvsem pa s finančnimi sredstvi. O usodi odbojkarjev bodo sklepali na eni prihodnjih sej DSŽ. Vsi so optimisti, da bodo njihove zahteve in prošnje ugodno rešene, toda celotno tekmovalje v II. zvezni odbojcarski ligi je še v zraku.

Za barve našega kluba se bodo v prihodnji sezoni potegovali Bogataj, Krevselj, Potočnik, Smitok, Kavčič, Bergelj, Arh, Bajt, Prešeren, Božič, Rozman, Končnik in Divjak.

Ženske bodo startale že v nedeljo v prvi slovenski odbojcarski ligi. Prve nasprotnice našim igralkam bodo igralke ravenskega Fužinarja. Tekma bo na igrišču Podmežakljo ob 10. uri dopoldan.

— me

Niko Brejc eden izmed najuspešnejših plavalcev

Na tekmovanju II. razreda republiškega prvenstva v plavanju, ki je bilo v jeseniškem bazenu od 26. do 28. avgusta, je bil Niko Brejc med najuspešnejšimi plavalci. Nastopilo je več kot sto plavalcev iz šestih klubov in sicer iz Kopra, Fužinarja iz Raven, Neptun iz Celja, Radovljica, Bleda in Jesenic. Tri dni je bila na Jesenicah lepa manifestacija plavalnega športa. Škoda, da je mrzlo in deževno vreme razen zadnjega dne prikrajšalo marsikaterega ljubitelja športnega užitka ob lepih in ogorčenih borbah za prva mesta.

Plavalci iz Kopra so že prvi dan tekmovanja dokazali, da nimajo resnega tekmeča za osvojitve naslova najboljših slovenske ekipe II. skupine. To so potrdili tudi zadnji dan, saj so zmagali s precejšnjim naskokom. Bolj ogorčena borba je bila za drugo mesto med plavalci Fužinarja in Neptuna. Plavalci Jesenic se žal niso mogli potegovati za boljšo uvrstitev, ker zaradi pomanjkanja kadra, predvsem žensk, niso mogli sestaviti kompletne ekipe. So pa nekateri posamezniki osvojili nekaj prvih ter ostalih boljših mest.

Organizacija tekmovanja je bila kljub mrzlemu in deževnemu vremenu zelo dobra in smo s tem Jeseničani dokazali, da lahko na Jesenicah prevzamemo organizacijo za še tako elitno in zahtevno tekmovanje, kot je slovensko prvenstvo. Voda je bila, razen zaradi majhne okvare drugega dne, odlična. Saj je imela vse dni tekmovanja okoli 24°C. Prisotni člani Plavalne zveze Slovenije so bili navdušeni in so izjavili,

da imamo idealne pogoje za razvoj plavalnega športa na Jesenicah.

Zadnji dan tekmovanja se je razjasnilo in je sonce s toplimi žarki pregnalo slabo razpoloženje za katerega sta poskrbela dež in veter ter sneg po hribih v prejšnjih dveh dneh.

Na tekmovanju so premočeno zmagali plavalci iz Kopra z 32.308 točkami pred plavalci Fužinarja s 25.066 točkami, Neptuna z 20.561 točkami, Radovljice 12.158, Bleda 11.577 in Jesenic s 5.818 točkami. Koprski plavalci in plavalke so dokazali, da vsekakor sodijo v prvi razred slovenskih plavalcev. Z osvojitvijo 32.308 točk bodo drugo leto tekmovali v I. razredu, medtem ko bo moral Celulozar nazaj v drugi republiški razred.

UVRSTITEV JESENIŠKIH PLAVALCEV

200 m prsno — moški: 1. Niko Brejc, Jesenice, 2:59,0, 2. Dušan Erzeničnik, Fužinar, 3:01,8;

100 m prsno — moški: 1. Niko Brejc, Jesenice, 1:19,2,

2. Rado Slapernik, Koper, 1:20,1;

400 m kravl — moški: 1. Marko Bertok, Koper, 4:55,8, 2. Brane Breznikar, Fužinar, 5:10,4, 3. Tone Kramberger, Koper 5:13,0, 11. Bogdan Kejžar, Jesenice, 7:20,4, 12. Rado Tolar, Jesenice, 7:21,1.

100 m kravl — moški: 1. Marko Bertok, Koper, 1:00,8, 2. Ivan Tkavc, Neptun, 1:03,5, 3. Jure Vavpot, Fužinar, 1:07,1, 6. Niko Brejc, Jesenice, 1:08,9.

200 m delfin — moški: 1. Brane Breznikar, Fužinar, 2:41,6, 2. Brane Mežnar, Fužinar, 3:03,2, 3. Stane Artiček, Radovljica, 3:05,7, 10. Edi Franc, Jesenice, 5:00,0.

200 m delfin — moški: 1. Brane Breznikar, Fužinar, 2:41,6, 2. Brane Mežnar, Fužinar, 3:03,2, 3. Stane Artiček, Radovljica, 3:05,7, 10. Edi Franc, Jesenice, 5:00,0.

100 m prsno — ženske: 1. Alenka Savelj, Koper, 1:34,5, 2. Eva Lukež, Koper, 1:35,3, 3. Nevenka Radušnik, Fužinar, 1:38,3, 6. Eva Pavliček, Jesenice, 1:42,5.

200 m hrbtno — moški: 1. Brane Breznikar, Fužinar, 2:34,5, 2. Velcelj Rajko, Fužinar, 2:41,8, 3. Tomi Verinan, Koper, 2:41,9, 5. Niko Brejc, Jesenice, 2:56,4, 7. Rado Tolar, Jesenice, 2:58,2.

STAFETE — 4 × 100 m mešano — moški: 1. Koper (Jerman, Slapernik, Milkovič, Bertok) 4:57,0, 2. Fužinar (Valcl, Erzeničnik, Mežnar, Zavrl) 5:03,5, 3. Neptun (Toplak, Čevnik, Tonko, Tkavc) 5:12,0, 5. Jesenice (Tolar, Brejc, Bernetič, Kejžar) 5:54,7.

100 m hrbtno — moški: 1. Brane Breznikar, Fužinar, 1:11,6, 2. Tomi Jerman, Koper, 1:14,8, 3. Janez Mikovič, Koper, 1:17,4, 7. Tolar Rado, Jesenice, 1:22,4.

200 m prsno — ženske: 1. Eva Lukež, Koper, 3:20,0, 2. Romana Leban, Neptun, 3:35,0, 3. Nevenka Radušnik, Fužinar, 3:36,2, 7. Eva Pavliček, Jesenice, 3:41,0.

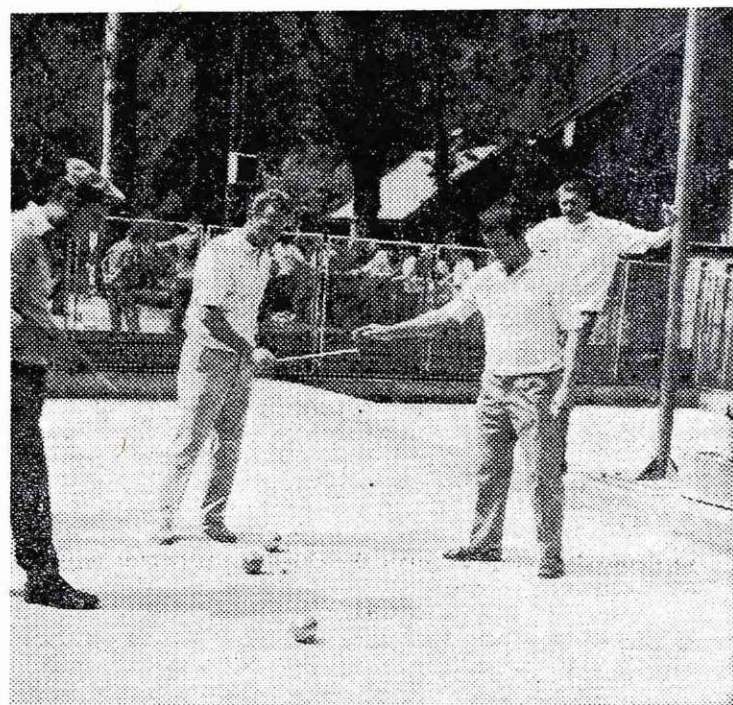
čak, Jesenice, 3:41,0.

200 m kravl — moški: 1. Marko Bertok, Koper, 2:18,0, 2. Tone Kramberger, Koper, 2:23,0, 3. Ivan Tkavc, Neptun, 2:25,4, 5. Niko Brejc, Jesenice, 2:31,6, 12. Bogdan Kejžar, Jesenice, 3:15,0.

Niko Brejc je tudi na tem prvenstvu dokazal, da je eden izmed najboljših plavalcev v Sloveniji prsnega stila, saj je s časom 1:19,2 na tretjem mestu. Pred njim sta le njegova stalna rivala Zlatič in Grošelj s časom 1:17,1 in 1:17,4. Po tem tekmovanju lahko trdimo, da je Brejc trenutno eden najboljših perspektivnih plavalcev v Sloveniji na 100 m prsno, obenem pa ne smemo prezreti tudi njegove vsestranosti. Dovolj hiter in primerno vzdržljiv lahko drugo leto resno kandidira za boljša mesta tudi v disciplinah 200 m in 400 m mešano. Pohvaliti pa moramo tudi ostale tekmovalce: Radota Tolarja, Bogdana Kejžarja, Evo Pavliček, Edija Franca itd., kajti vsi so se srčno borili za čim boljšo uvrstitev. Z nekoliko več treninga in izboljšanih pogojih se znajo tudi ta imena pojaviti v samem vrhu slovenskih plavalcev.

V imenu kluba se zahvaljujem vodstvu železarne Jesenice, upravi športnih igrišč, GEŽ, doma učencev ŽIC, tov. Vistru in ostalemu osebju kopališča, da so plavalci — tekmovalci, kakor tudi njihovo tehnično osebje kljub deževnemu in mrzlemu vremenu odšli z Jesenic z najlepšimi vtisi.

R. B.

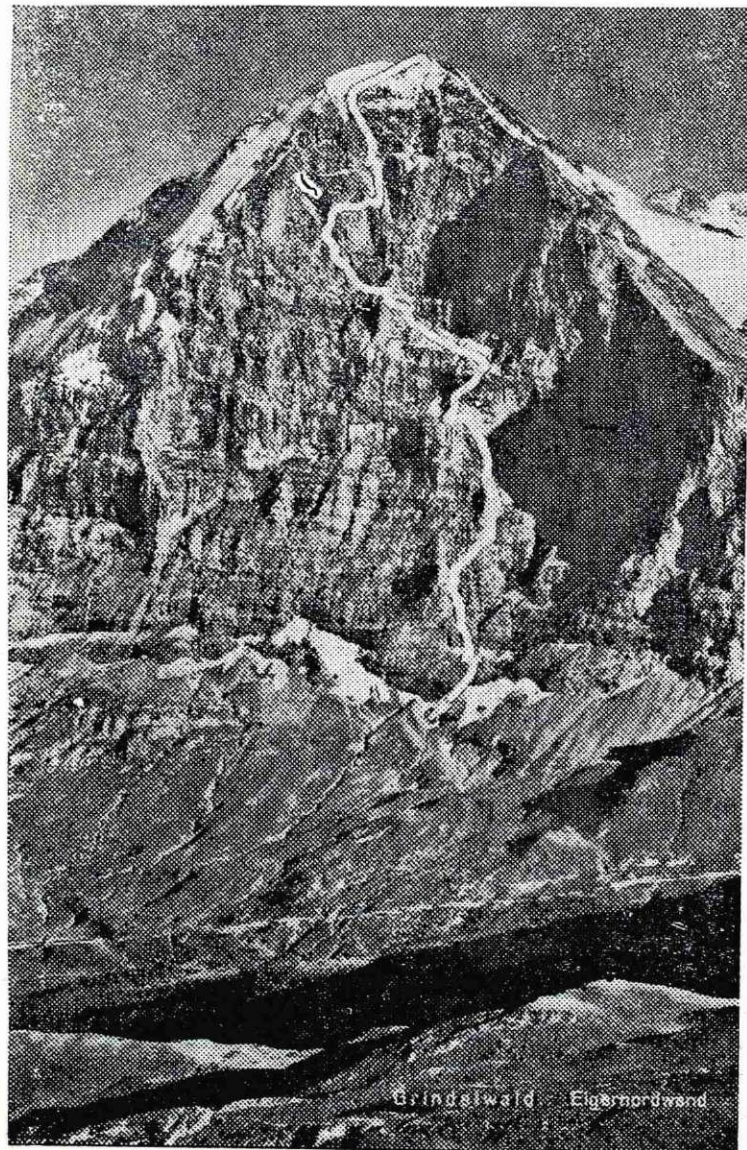
Balinarji ne mirujejo

V nedeljo dopoldan so jeseniški balinarji organizirali v bazi mednarodni turnir. Nastopilo je 12 dvojic — štiri z Jesenic in osem iz Predila in Pontebbe (Italija).

Jeseniški balinarji so bili uspešni, saj so se vse domače dvojke uvrstile med prvih šest.

Zmagala je dvojica Vudrič - Frelih pred dvojko Pavlič - Klinar ter dvojko iz Pontebbe. Na peto mesto sta se uvrstila Krivec - Plesničar in na šesto Smodiš - Stefelin.

Naši balinarji se bodo v nedeljo udeležili turnirja v Ronkih in Pontebbi v Italiji ter turnirja v Ljubljani. T. L.

Vreme v Eigerju mojstraniškim planincem ni bilo naklonjeno

Mladi Mojstrančani nadaljujejo z bogato tradicijo

Kljub hitremu napredovanju motorizacije in modernega turizma pa se med mladimi še najdejo pravi ljubitelji gora, nepremagljivih sten in previsov. Nekaj takih fantov živi v Mojstrani pod našim najvišjim vrhom Triglavom. Imena Klavdij Mlekuž, Zvone Kofler, Janez Brojan, Janez Ažman in Janez Dolžan, so že bila zapisana, o njih pa bomo še slišali in pisali. O svojih uspehih in neuspehih so nam ob odsotnosti Klavdija Mlekuža pripovedovali ob kopici diapozitivov kot dokaznega gradiva takole:

»Alpinizem nas privlači že od mladih nog. Še od takrat, ko smo se podili za ovčami po hribih in nabirali gozdne sadeže. Naši pogledi so se vedno ustavljali v hribih, stenah in previsih Triglava in njegovih sošedov. Vedno nas je navduševal svet tišine.

Po uspešnih pripravah in

po prvih samostojnih vzponih smo začeli z vedno zahtevnejšimi »plezarijami«. Letošnje leto je bilo za nas kar uspešno. Takoj, ko je skopnel sneg, smo se pričeli pripravljati, da preplezamo v severni steni Triglava Sfingo in to po direktni smeri. Po točnem ogledu in detaljni študiji smo spravili vso potrebno opremo pod steno. 20. junija pa je vstopila v 300 m navpično Sfingo naveza Kofler - Ažman. Plezanje je bilo zelo naporno, saj sta za »nekaj« raztežajev vrvi potrebovala kar tri dni. Skupno sta plezala 27 ur, v steni pa sta pustila 80 navadnih klinov in 17 svedrov. Smer sta ocenila z IV.; + V. stopnjo, srednji del 6A2, izstop pa + IV. stopnja. »Za mlada dva Mojstrančana je bila to nekaka predpriprava za odhod v italijanske Cime.

Mesec dni za tem uspehom v Triglavu je iz Mojstrane

Kaj bomo gledali v kinu

Kino RADIO

6. in 7. septembra franc. barvni CS film VELIKI MEAULNES, v režiji Johna Gabriela, v glavni vlogi Brigit Fosey, ob 17. in 19. uri.

8. septembra franc. nem. film ČAROVNICE IZ SALEMA, v glavni vlogi Yves Montand, ob 19. uri.

9. in 10. septembra amer. barvni film NOČ GENERALOV, v režiji Anatola Litvaka, v glavni vlogi Peter O'Tole, ob 19. uri.

11. septembra amer. barvni CS film DESET ZAPOVEDI — I. del, v režiji Cecila B. De Millea, v glavni vlogi Charlton Heston, ob 19. uri.

12. septembra jug. film MEMENTO, v režiji Dimitrija Osmanlija, v glavni vlogi Renata Freiskorn, ob 17. in 19. uri.

13. septembra amer. barvni CS film KNEZ BOJEVNIK, v režiji Richarda Fleischerja, v glavni vlogi Charlton Heston, ob 17. in 19. uri.

Kino PLAVZ

6. in 7. septembra amer. barvni film NOČ GENERALOV, ob 18. in 20. uri.

8. in 9. septembra franc. barvni CS film VELIKI MEAULNES, ob 18. in 20. uri.

10. septembra amer. barvni

CS film DESET ZAPOVEDI — I. del, ob 18. in 20. uri.

11. in 12. septembra amer. film NOČ IUGANE, ob 18. in 20. uri.

13. septembra amer. film ZANKA ZA NEDOLŽNEGA, ob 18. in 20. uri.

Kino DOVJE

6. septembra amer. barvni film PUSTOLOVEC IZ TEKSASA.

7. septembra amer. film VIVA ZAPATA.

11. septembra franc. barvni CS film VELIKI MEAULNES.

13. septembra amer. film NOČ IUGANE.

Kino ZIROVNICA

7. septembra amer. barvni film PUSTOLOVEC IZ TEKSASA.

10. septembra franc. barvni CS film VELIKI MEAULNES.

14. septembra amer. film NOČ IUGANE.

Kino KRANJSKA GORA

6. septembra amer. barvni film SIMFONIJA HEROJEV.

7. septembra amer. film NOČ IUGANE.

11. septembra amer. barvni film NOČ GENERALOV.

13. septembra franc. barvni CS film VELIKI MEAULNES.

Na osnovi čl. 28 pravilnika o delovnih razmerjih dajemo naslednjo

OBJAVO

za prosto delovno mesto:

1. tehnolog
v valjarni Bela D-4 1 oseba
2. referent prodaje
v komercialnem sektorju. U-4 1 oseba

POGOJI:

pod 1.: srednja šola ustrezne stroke ali poklicna šola z VK izpitom in 5 let prakse;
pod 2.: Višja ekonomska komercialna šola in 3 leta prakse v stroki ali tehnična šola metalurške stroke in 6 let prakse v železarstvu.
Pri izboru bodo kandidati obvezno psihološko testirani.
Pismene prijave z osebnimi podatki sprejema kadrovske sektor Železarne Jesenice do 15.9.1969.

KADROVSKI SEKTOR

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi res dobrega moža, očeta in svaka

ANTONA REBOLJA

se iskreno zahvaljujemo vsem zdravnikom, posebno dr. Čehu in dr. Perli ter drugim zdravstvenim delavcem, ki so si prizadevali, da bi pokojnika ohranili pri življenju in mu lajšali trpljenje v dolgotrajni bolezni. Iskreno pa se zahvaljujemo tudi sostanovalcem, posebno Škvarčevi in Tumovim, odboru Rdečega križa terena Plavž, kolektivu elektrojeklarne in sploh vsem, ki so nam v najtežjih trenutkih kakorkoli pomagali in sočustvovali z nami. Iskrena hvala tudi vsem darovalcem vencev, godbenikom, pevcem in tistim, ki so počastili njegov spomin in ga spremili na zadnji poti v prezgodnji grob.

Vsem še enkrat najlepša hvala!

Zalujoča: žena z otroki in ostali sorodniki

ZAHVALA

Kolektivu nabavnega oddelka — centralno skladišče Jesenice in Javornik, se najlepše zahvaljujem za denarno pomoč. Enako tudi vsem, ki so me obiskali in mi pomagali v času bolovanja.

Francka Jekovec

ZAHVALA

Kolektivu Gostinskega podjetja Železar se iskreno zahvaljujem za brezplačno bivanje na morju.

Hilda Belec

IZGUBLJENA URA

V četrtek, 4. t. m. je bila od C. Revolucije 9 po Tavčarjevi cesti izgubljena ženska zapestna ura znamke Darwil s črnim paščkom. Najditelj naj jo proti nagradi vrne v tajništvo kadrovskega sektorja.

KRAJEVNA SKUPNOST PODMEŽAKLJA

razpisuje

prosto delovno mesto

TOCILKE

v bifeju v parku Podmežakljo.

Osební dohodki po pravilniku.

Nastop službe takoj.

Prošnje dostavite na naslov: Krajevna skupnost Podmežaklja, komisija za gospodarsko dejavnost, Jesenice, Mencingerjeva ul. 1.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Odbojkarice v prvi tekmi s Fužinarjem

Odbojkarice bodo to nedeljo otvorile novo odbojkarško sezono. Tekmovale bodo po novem načinu tekmovanja, ki pa je sicer uveden že v skoraj vseh športnih panogah. Zdaj se bo za zaključno tekmovanje šteló igre v jeseni in spomladi, ne pa spomladi in jeseni, kot je bilo to doslej.

V prvi slovenski odbojkarški ligi bodo nastopile iste

ekipe kot v pretekli sezoni in sicer Celje, Jesenice, Maribor, Brestanica, Fužinar in Kamnik. Jeseničanke bi dosegle velik uspeh, če bi zasedle drugo mesto, kot so ga spomladi.

V prvi tekmi se bodo na igrišču Podmežakljo pomerile z ravnskim Fužinarjem. Tekma se bo pričela ob desetih.

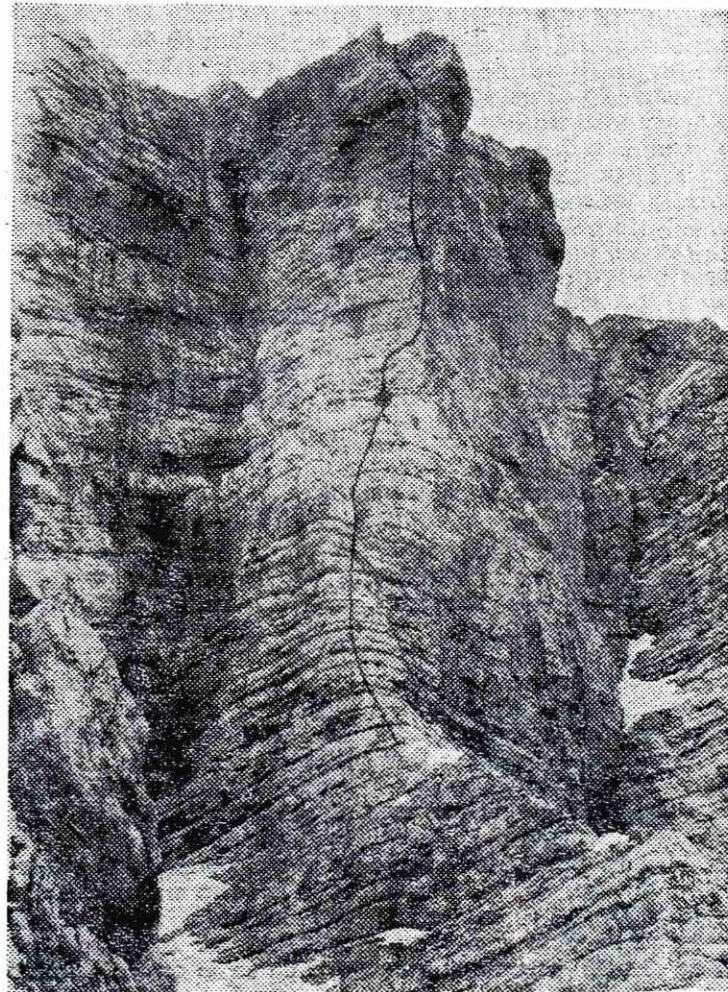
Z.

Prvi del je pripadal Kranjčanom

V torek zvečer se je na Jesenicah končal prvi del gorenskega prvenstva posameznikov v kegljanju, ki se ga je udeležilo osem kegljačev iz Kranja in osem Jeseničanov. Kljub temu, da so tekmovali na tujem kegljišču, so bili Kranjčani uspešnejši. Prvo mesto je zasedel

Turk (Kranj) z 912 podrtimi keglji, drugi je bil Slibar (Jesenice) 904, tretji Ambrožič — 808, četrti Martelanc (oba Kranj) 892, peti Talar (Jesenice) — 875, šesti Česen (Kranj) 870 in sedmi Železnikar (Jesenice) z 857 podrtimi keglji.

Z.

300 m navpično steno SFINGE sta preplezala Kofler in Ažman

krenila odprava omenjenih štirih alpinistov v severno steno zapadne Cine, ki je bila prvič premagana šele lani. Do sedaj je to uspelo le devetim navezam, deseta ponovitev pa je bila jugoslovanska v navezi Kofler - Ažman. V steno sta ta dva neustrašna alpinista vstopila 19. julija letos ter po sedemnajsturnem plezanju bivakirala na samem robu velike strehe. Kakor zatrjujeta, je bil to najbolj zračen bivak v njuni karieri. Drugi dan sta plezala naprej in po desetih urah prispela na vrh smeri. Nedvomno je to velik uspeh za omenjena alpinista, kakor tudi za celotni jugoslovanski alpinizem. Po tem velikem uspehu se Mojstrančani niso pustili odgnati izpod sten Cine. V sedmih dneh, kolikor so jih pre-

živeli v Dolomitih, so še preplezali vrsto vzponov in smeri kot so: Preussriesse, rumeni raz v južni steni male Cine, Innerkofler Kamine, švicarsko diretissimo, smer Cortinskih veric in Delveccio smer. Po tej zelo bogati buri v Dolomitih so se vrnili nazaj v domovino s polno lepih spominov in vtisov ter z zelo bogatimi izkušnjami iz najzahtevnejših gora Evrope.

Mesec dni pozneje jih je pot vodila v Svico v Grindenwald pod znano severno steno Eigerja, ki je želja vseh alpinistov. Vreme jim tokrat ni bilo naklonjeno. Pod steno so čakali štiri dni. Ko se je vreme le nekoliko izboljšalo, so vstopili v popolnoma zasneženo steno. Prvi dan so preplezali več kot tisoč metrov previsa Eigerja. Ponoči

se je vreme poslabšalo ter jih priklenilo v steno. Morali so bivakirati. Ko so videli, da se vreme ne bo izboljšalo, so se odločili za najtežje, kar je mogoče v gorah, povratek s spuščanjem v dolino. Nedvomno je to največje tveganje, posebno še v Eigerju, kjer je izgubilo življenje že precej alpinistov. Po velikih naporih in stalni nevarnosti odkrušenega kamenja in plazov so varno prispeli v podnožje. Vsi zbrani alpinisti znanih evropskih držav so jim k srečni vrnitvi čestitali, kajti bili so že prepričani, da niso več med živimi. Domačini pa so vedeli povedati, da je tak povratek v takih vremenskih razmerah uspel le redkim prekaljenim alpinistom.

-ne

Nogometaši pred začetkom sezone

V letošnjem poletju je bilo dosti ugibanja, ali bodo naši nogometaši v novi sezoni nastopali v conski ligi. V spomladanskem delu so Jeseničani v gorenjskem prvenstvu osvojili drugo mesto za moštvo Lesce.

Takoj po končanem prvenstvu je bilo namreč mogoče slišati, da Leščani nimajo primernega igrišča in garderob, niti dovolj denarja za sodelovanje v conski ligi. Po drugi strani je bilo tudi slišati, da bo način tekmovanja nekoliko spremenjen, pa da se bo tako povečala conška liga. Od vseh teh kombinacij seveda ni bilo nič in tako so naši nogometaši ostali vsaj za eno leto še v gorenjski ligi. To pa je tudi bolje, vsaj tako je zatrjeval v razgovoru predsednik kluba Milan Budja. Lani je mlado člansko moštvo odigralo 17 tekem, novoustanovljeno mladinsko moštvo eno tekmo in pionirsko moštvo osem tekem in so se prav tako uvrstili na drugo mesto.

V novi sezoni so na Gorenjskem prav na predlog Jeseničanov spremenili način tekmovanja tako, da bo v ligi nastopalo kar 12 moštev.

Milan Budja je tudi povedal, da so naši letos slabo pripravljeni. Objektivnih vzrokov za to je več. V prvi vrsti primanjkuje denarja, saj so morali zaradi urejanja igrišča vse tekme v spomladanskem delu odigrati izven Jesenic. To je seveda zahtevalo dosti denarja, precej denarja so prispevali tudi k ureditvi zelene površine, morali pa so kupiti tudi vso opremo za mladinsko moštvo. Zaradi ureditve igrišča na Jesenicah skoraj niso mogli vaditi in so se vozili celo v Mojstrano, kar pa je zopet zahtevalo več denarja. Končno lahko med vzroke, zakaj so naši nogometaši slabo pripravljeni, prištejemo tudi to, da so posamezniki odhajali zelo neorganizirano na dopuste, vedno jih je nekaj manjkalo, pa tako ni bilo mogoče vaditi mekega sistema. Kljub temu pa so v nogometnem odboru prepričani, da se bodo naši potegovali za prvo mesto in prihodnje leto uvrstili v višje tekmovanje.

V klubu imajo dovolj kadra. Aktivnih članov je okoli 60 članov, mladincev in pionirjev. Na Jesenicah je med mladimi dosti zanimanja za nogomet, tako da jih morajo celo odklanjati. Premalo imajo opreme in denarja, da bi lahko vse sprejeli.

Imajo tudi dovolj usposobljenega trenerskega kadra. Janez Samar vadi člansko moštvo, pri čemer mu pomaga še igralec Kralj. Mladince vadi Frelih, pionirje pa Radovič. Poleg tega imajo sedaj v klubu tudi pet sodnikov.

Predsednik kluba Milan Budja je s ponosom pripovedoval o svojih fantih, za katere je imel samo pohvalne besede. Uspelo jim je obdržati dobre igralce, disciplinirane in tovariške, ki se ne bojijo resnega dela. Prav zato so tudi že dosegli nekatere uspehe. Razgovor se je še precej zavlekel o raznih problemih

in vprašanjih. Dosti besed je bilo izrečenih tudi o na novo urejenem igrišču, na katerem bi po njegovem mnenju letos še ne smeli nastopati. Obžaloval je tudi, da letos prvič po petnajstih letih ne bodo mogli organizirati medobratnega tekmovanja Železarne v malem nogometu, prav tako pa letos ne bo turnirja v spomin na umrlega Francija Gasarja. Devetega oktobra letos bo preteklo točno deset let od njegove smrti. Tako nameravajo turnir organizirati meseca maja prihodnjega leta.

Ob koncu razgovora sva skupaj ugotovila, da letos po-

teka 45 let, odkar se nogomet stalno igra na Jesenicah. Res, da je bil prvi klub z imenom Golica ustanovljen že leta 1912, vendar je s prvo svetovno vojno delo zamrlo, klub Edinost pa je bil ustanovljen ponovno leta 1924.

V vseh letih obstoja in delovanja je seveda jeseniški nogomet imel vzpone in padce, uspehe in neuspehe. Morda smo pred tem, da bomo kmalu priče novemu vzponu. Osnova s številnimi mladimi je dana, s strokovnim delom pa bo dosežen tudi napredek.

Te dni se začne letošnje tekmovanje v gorenjski ligi. Mlado člansko moštvo Jesenic se je v četrtek pomerilo v Podbrezjah z domačim moštvom, v nedeljo pa se bodo pomerili v Naklem.

T. L.

V soboto - zanimiv atletski miting

S prenovljenim stadionom in atletskimi napravami so se jeseniški atletiki odprle širše možnosti za njen hitrejši in kvalitetnejši razvoj.

Pred tednom dni izvedene VI. letne igre slovenskih železarjev so med drugim pokazale, da je tudi atletika atraktivna športna panoga, ki pritegne gledalce in jih spravi na noge.

Ker se je rekonstrukcija stadiona in atletskih naprav precej zavlekla, je razumljivo, da bodo atleti skušali v septembru in oktobru nadomestiti zamujeno. Dogovorili so se, da bodo že v soboto 6. septembra ob 16.30 uri priredili velik atletski miting, na katerem bodo sodelovali atleti 12 atletskih kolektivov iz Slovenije. Ljubitelji atletike bodo lahko spoznali znanje slovenske atletike in atletične Triglava, Olimpije, Kladivarja, Nove Gorice, Novega

mesta, Rudarja, Kamne gorice itd.

Pokrovitelj mitinga je direktor Železarne mag. inž. Peter Kunc.

Atleti bodo tekmovali v naslednjih disciplinah:

— 60 m pionirji osnovnih šol v občini,

— 60 m pionirke osnovnih šol v občini.

To bodo otvoritvene discipline pod geslom: »Iščemo najhitrejšega pionirja in pionirko v občini!« Najboljši trije bodo prejeli praktična darila in diplome.

Moški — 100 m, 400 m, 1000 metrov (mladinci roj. 1952. in mlajši), skok v daljino in višino, met krogle in diska.

Žene — 100 m, 400 m, skok v daljino in višino, met diska.

Upamo, da bo prireditev privabila na prizorišče zanimivih borb mnogo prijateljev atletike.

Vibr

Dragocene točke

Košarkarji premagali tudi Ilirijo

Razpoloženje na košarkarskem igrišču po sobotnem srečanju ženske in moške ekipe je spet kot v starih »dobrih« časih. Začetna kriza moške ekipe je končno premagana saj so v soboto doživeli poraz tudi najboljši v slovenski košarkarski ligi. Številni gledalci, ki spet radi zahajajo na igrišče so poleg veselih trenutkov doživeli tudi maksimalno živčno napetost, posebno še takrat, ko je visoki Bunderla 10 sekund pred koncem srečanja izvajal dva kazenska meta in oba realiziral ter tako pripomogel, da se je srečanje končalo v regularnem času neodločeno. Košarkarski dogodki

postajajo spet zanimivejši predvsem pa naše moštvo ni več ekipa s katero bi boljše ekipe zlahka prišle do točk. Ženski ekipa pa je še vedno neporažena. Izvrstna forma Vudričeve in Bertoncelnove je dovolj, da moštvo zmaga je z visokimi rezultati in zmaga sploh ni problem. Žensko ekipo pred končnim finišem čakala še naporna srečanje v Mariboru, ki pa verjetno tudi ne bo pretežko, da ne bi naše igralke letos ponovno potrdile visoko vrednost in bi vrsti naslova republiških prvakinja dodale še enega, ravno ob 15-letnici obstoja kluba.

Vera in puška

Vero Otrinovo sem prosila za razgovor takoj po tistem, ko je v Ljubljani osvojila naslov slovenske prvakinja. Le malo po tistem pa je v Varšavi že dosegla nov slovenski rekord. Iz njenih besed sem lahko veliko zvedela o njenih uspehih, mnogo bolj kot to pa je bilo zanimivo slišati s kakšnimi težavami se bori, da jih lahko doseže. Iz njenih besed je tako izžvenelo veliko trpkosti, ki je bila povsem upravičena...

Tudi ženske so partizanile in takrat ni bilo nič čudnega, če so imele puško v rokah. Kako, da te je prišlo, da si zagrabila zanjo v teh modernih časih in kdaj je bilo to?

Bilo je pred približno 11 leti. Doma so streljali že mama, oče in oba brata in tako sem bila skoraj primorana, da sem za puško prišla tudi jaz. Nekaj časa je naša družina sestavljala kar svojo strelsko ekipo.

Tvoj največji uspeh doslej?

Leta 1966 10. mesto na svetovnem prvenstvu in novi slovenski rekord v streljanju s standardno puško z dioptrijem, ki sem ga pred dnevi dosegla v Varšavi.

Vera je bila doslej že več kot dvajsetkrat v državni reprezentanci. Zanimalo me je, kakšni so njeni pogoji za trening.

Brez pretiravanja lahko rečem, da so kriminalni, ker naše strelišče sploh ni strelišče. Poleg tega moram kupovati municijo za svoj denar. V ilustracijo tega, kaj to pomeni, da stane en naboj 0,45 din, za eno disciplino enega tekmovanja pa potrebuješ 100 nabojev. Ker pa je naša municija zelo slaba, moram kupovati tujo, ki pa jo uporabljamo samo na tekmovanjih, sicer bi lahko zanjo resnično napravila vse premoženje. Tudi daljnogled sem morala kupiti sama. Na srečo sem vsaj puško dobila za nagrado na nekem tekmovanju. Sploh pa treniram bolj malo; pred slovenskim prvenstvom sem samo dvakrat.

Glede na svoj uspeh se lahko udeležiš državnega prvenstva. Boš šla?

Se zdaj ne vem točno. Odvisno je od tega, če bo naša organizacija imela denar. Če dve leti zapored se je zgodilo, da bi se drž. prvenstva lahko udeležili dve jeseniški strelki, pa se ga je enkrat Kraljeva, enkrat pa jaz, ker za obe ni bilo denarja.

Dosegla si slovenski rekord. Upaš, da boš tudi državnega?

Enkrat sem ga že, vendar ni bil priznan. Ne verjamem pa, da ga bom še kdaj, če bom še v naprej streljala v tako slabih pogojih. Prav za-

to me tudi že mineva veselje do tega športa in resno premišlujem, da bi z njim prenehala.

Kdaj si bila v svoji športni karieri najbolj razočarana?

Razočaranje je bilo veliko. Že tudi zaradi slabih pogojev. V Bosni npr. dobe tekmovalci s slabšimi rezultati kot jih imam jaz po 200,00 din štipendije oz. hranarine, tisti pa, ki so v državni reprezentanci pa tudi 1.000,00 ali 1.500,00 din.

Razočarana sem bila tudi takrat, ko me niso poklicali v državno reprezentanco, čeprav sem za to izpolnila vse pogoje. V reprezentanci enostavno Slovencev nimajo preveč radi.

Povedala je tudi, da je leta 1966 na svetovnem prvenstvu od 13 kolajn dobila 11 zlatih, pa v domači občini za to ni dobila nobenega priznanja. Vera je že osvojila naslov mednarodnega mojstra, ki je najvišji naslov, ki ga lahko podeli mednarodna strelska zveza.

Gotovo si obredla že veliko dežel...

Vso Evropo, razen Sovjetske zveze, kjer za nas že od leta 1945 ni nobenih tekmovanj.

Kje te čaka prihodnje tekmovanje?

Še ta mesec, če bo šlo vse po sreči, državno prvenstvo v Zagrebu.

Si žalostna, če dosežeš slabo uvrstitev?

Tako kot vsak. Slabe volje pa sem, če mi to očitajo ljudje, ki nimajo pojma, kako težko je doseči uspehe, če delaš v nemogočih pogojih. Slovensko prvenstvo je bilo zame pravzaprav trening za tekmovanje v Varšavi (kjer je nastopila za ekipo Ljubljane) in za morebitno državno prvenstvo.

Pa bi se kljub vsemu še enkrat odločila za streljanje?

Ne. Odločila bi se za kakšno bolj atraktivno panogo.

Vera, še to. Ko toliko streljaš, si že kdaj ustrelila kakšnega zalitega kozla?

To pa zmeraj. Največji pa je bil prav gotovo ta, da sem sploh prišla za puško...

KK Jesenice : KK Ilirija (62:62) 71:70

Gostje so bili na sobotnem srečanju prepričani v svojo zmago, vendar so končno nalezeli na domačine, ki so pokazali dobro košarko. Visoki Bunderla je v izvrstni formi, tako da že postaja popolni gospodar pod obema košema. Hiter tempo je igralce obeh moštev precej utrudil in gostje so prednost domačinov kmalu izenačili. Po krizi, kjer naši igralci niso dosegli štiri minute koša, so gostje hitro prišli v vodstvo in ga držali do minuto pred koncem sre-

čanja. V zadnji minuti pa se je pričela drama katere junak je bil visoki Bunderla, ki je praktično odločil izid srečanja. Gostje v podaljšku niso imeli dobrih rezervnih igralcev, kljub temu, da je Gagelj zadeval koš iz vseh položajev in bil samo nesiguren pri izvajanju osebnih metov. Naši so imeli v zadnji minuti največ sreče in tako zasluženo zmagali.

Koši za Jesenice: Bunderla 18, Koren 18, Božič 10, Čampa 10, inž. Senčar 9, Pirih 4.